

Uredništvo in upravništvo

Calle Gral. Cesar Diaz 1657 U. T. 59 - 3667
Sprejemanje strank vsak dan od 15.—18.

Buenos Aires, 19. decembra 1936.

leto \$ 5.—

Naročnina za pol leta \$ arg. 3.—; celo

TARIFA REDUCIDA
FRANQUEO PAGADO
Concesión 1551

ZA SVOBODO

Naša primorska mladina se na vseh koncih in krajih bori za svojo svobodo in za svobodo vsega človeštva.

Križaj ki je pred štirimi leti pribežal iz Italije z italijanskim letalom, je odšel pred meseci v Španijo, kjer je sopal ogenj in smrt na fašistične čete. Sovražna krogla je zadela njegovo letalo in se je rešil s padalom ali zaneslo ga je na sovražno stran. Fašisti so ga odpeljali v zapor ter kmalu ubili.

Kot je našim čitateljem gotovo še v spominu, se Klement Sergio, doma iz Istre, ni hotel boriti proti abesincem ki niso ničesar žalega napravili nikomur ter je zbežal na abesinsko stran. Ko so italijani zasedli Adis Abebo so zajeli tudi Klementa ki so ga prepeljali v Italijo ter ubili.

Križaj je padel na iberskim polotoku, Sergio pa na obali Indijskega Oceana. Oba sta se borila za iste cilje.

Na vseh straneh sveta puščajo kosti naši mladeniči za svobodo svojega naroda in za svobodo vsega človeštva.

To je tragedija našega primorskega naroda. Vendar, dokler se mladina bori za svoje ideale, ne umira, temveč živi in čaka!

Mnogo je padlo naših ljudi, rešitve pa še od nikoder ni. Koliko pa jih je po ječah in konfinacijah! In koliko jih je ki o njih nikoli nič ne zapišemo, ker nimamo o njih nobenega poročila. In vsi se borijo in umirajo za skupno idejo. Naš primorski narod, ki stoji hrabro na barikadah proti fašistični Italiji in brani z vsemi moralnimi in materjalnimi silami nadaljni pohod fašizma. Vendar kako malo se vse to upošteva. Včasih se zdi skoro kot da bi ne smeli tega delati.

Kjerkoli se borijo proti fašizmu, povsod naš primorski narod spremlja boj z simpatijami ter dejansko priskoči na pomoč. Borba proti fašizmu je universalna. In zato kjerkoli se borijo proti fašizmu, se borijo obenem tudi za svobodo zaslužjenega primorskega naroda.

To je s smrtjo potrdil Jože Križaj. To je na isti način dokazal Giordano Viezzoli. Oba enakih let, oba letalca, eden iz kraške vasi, drugi iz Trsta, eden Slovenec drugi Italijan. Ali oba sta bila enih misli, oba na isti fronti, oba proti skupnemu sovražniku. Oba sta padla na španski zemlji v boju proti fašizmu.

Svoboda in pravica je na svetu samo ena, brez ozira narodnosti ali zemlje, zato je in bo naš boj enoten in neizpros.

Trst. — Nadškof Margotti je obiskal fašistični dom v Trstu kjer je bil toplo pozdravljen od fašističnih prvakov. Margotti se je navdušeno zahvalil za naklonjenost. Tržaški "Piccolo" pa je pisal: "...esaltato la conquista dell'impero, facendo risaltare tutta l'opera dei missonari che hanno proceduto e seguito il nostro Esercito vittorioso in terra d'Africa ed elevando il pensiero alla Maestà del Re Imperatore e del Duce".

Vojna napetost na daljnem vzhodu

V našem listu smo že večkrat na kratko poročali o vojni napetosti na daljnem vzhodu katero povzroča Japonska, ki ima iste pohlepne želje po tuji zemlji kot Italija in Nemčija, zato tudi se vse tri imperialistične države eno drugo podpirajo.

Pisali smo tudi, kako ima Japonska pripravljeno večjo armado v Mandžuriji, ki je pripravljena za nadaljne vojne operacije.

Razumljivo je, da je Rusija ves čas pazno na straži, ter Japonska na to stran, brez pomoči od Nemčije, ne upa uspehov, se je pa tem podjetneje obrnila na Kitajsko.

Kitajska pa notranje ni enotna, zato se ne more in se ne bi mogla uspešno postaviti Japonski v bran. Skušali so se že večkrat zediniti, pa ni mogoče priti do prave zveze, ker se voditelji treg glavnih dežel ne strinjajo v načelih notranje politike in je torej povsem naravno, da tudi v zunanji niso vstanu skupno nastopati.

Japonska to dobro vidi, zato podkupa razne generale, kot so italijani podkupovali abesinske rase, da bodo tako lažje izvedli svoj imperialistični načrt. Razumljivo pa je, da Rusiji ni vseno, kako Japonska širi oblast na daljnem vzhodu, ker bi bila prej ali slej tudi sama v nevarnosti.

General Chang-Hsue-Liang ki je vodja komunistov je izdal proglas, da se morajo vse kitajske čete združiti, da se organizira nacionalna fronta, da se da svobodo vsem političnim jetnikom, da se da svobodo tisku in da se skupno nastopi proti Japonski. Komunistične čete so zajele maršala Chiang-Kai-Sheka ki je diktator nankinske vlade ter je smatran od inozemstva za pravega gospodarja Kitajske. Kot poročajo, kar seveda ni povsem gotovo, so uporne čete Ciang-Kai-Sheka ubile.

Uporni general Chang-Hsue-Liang, je izjavil, da se ujetnemu diktatorju ne bo nič zgodilo, če se nankinska vlada sporazume z njim za skupni udar proti Japonski. Kitajska da se mora na vsak način pripraviti za vojno proti Japonski, ker vsak trenutek, ki bi bil zamujen, da bi bil na račun kitajskega naroda. Kitajski revolucionarci pravijo, da hočejo z vojno nastopiti proti Japonski in da je zveza z Rusijo edina pomoč za uspeh.

V Kitajski da se mora prenehati boj proti komunizmu. Vsi, da se morajo združiti ter enotno nastopiti proti japonskemu imperjalizmu ki grozi podjarmiti kitajski narod.

Kako se bodo razvili dogodki na daljnem vzhodu ne moremo še prerokovati, vendar je gotovo, da so se pričeli tudi Kitajci dramiti in da so ravno na isti poti kot so bili rusi leta 1918. Kitajski narod je zelo miroljuben in dober, samo še ni imel pravih mož ki bi se lotili notranje reorganizacije, da bi narod kulturno in gospodarsko dvignili. Kitajska je najboljša molzna krava za tuje kapitaliste in za domače

izkoriščevalce. Če pa je država notranje nevrejena, kulturno in gospodarsko nisko, tudi na zunanje ne predstavlja moči in respekta.

V Italiji in v Nemčiji pravijo, da je ustaja na kitajskem delo iz Moskve ter pozivajo ves svet naj že vendar enkrat začnejo boj proti "komunizmu". Seveda dobijo dandanes vedno manj norecev ki jim to verujejo. Nezadovoljstvo med ljudstvom pač ne povzroča kak komunizem, temveč beda in siromaštvo. Če pa sovjeti simpatizirajo z špansko ljudsko vlado in jo v boju tudi dejansko podpirajo ter gojijo enake simpatije do kitajskih protifašistov, s tem pač vršijo samo svojo prizadevanje za ohranitev demokracije. Kot je nesmiselnost, da je Mussolini vzpostavil fašizem v Nemčiji, tako je nesmiselnost, da bodo sovjeti po vsem svetu vzpostavili svoj sistem. Socialna pravičnost je vprašanje vsake države zase.

FRANCIJA IN ANGLIJA NE BOSTA USPELI GLEDE POMIRJENJA V ŠPANJI

Kot je znano, sta Francija in Anglija skušali vplivati, da bi prišlo do kaknega pomirjenja med ljudsko vlado in fašisti v Španiji. Ker pa Nemčija na to ni hotela pristati in zato tudi Rusija ni hotela odmakniti svoje pomoči španski vladi ki tudi zadnja ni voljna pogajati se s fašisti, se bo z državljansko vojno nadaljevalo preko praznikov.

Francoska vlada je izjavila, da če v Berlinu, Moskvi, Rimu in Lisboni nočejo vplivati za mir v Španiji, ni mogoče ničesar pomagati.

Po drugi strani pa so Francovi zastopniki v Parizu zbrali večjo število specializiranih ljudi, ki bodo poslani v Španijo kot v protitečaj ruskim in francoskim prostovoljcem ki so šli na pomoč ljudski vladi.

Mussolini pa je prepovedal zbiranje fašističnih prostovoljcev za v Španijo, ker bi rad s tem pridobil Anglijo in Francijo, da bi priznali Italiji Abesinijo. Zato pa se je general Franco obrnil po večjo pomoč do Hitlerja in kot poročajo je na poti iz Nemčije 20.000 vojakov.

Ti nemški vojaki bodo nadomestili črnce iz Moroke, ki vsled mraza ne morejo več vstrajati v krajih kjer je sneg in bodo premesčeni pred Malago ki je v rokah vladnih čet, k morju kjer ni mraza. Tako ima namen general Franco kar dve muhi ubiti z ednim udarcem: Nemški vojaki bodo skušali zavzeti Madrid, maroki pa Malago.

Kot poročajo iz zanesljivega vira se bori v revolucionarnih vrstah kakih 6.000 italijanov, predvsem so letalci, mehaniki in specialisti z tanke. Nemcev da do slej še ni bilo toliko, pa jih bo z novodošliimi sedaj mnogo. Nemčija je pričela graditi fabriko

OKNO V SVET

Rim. — Med Italijo in Anglijo se vršijo pogajanja za priznanje Abesinije in koliko dobička bi imela od tega Anglija.

Rim. — Ras Imru, ki je še vedno imel močno vojsko, se je moral ta teden podati Italijanom.

Moskva. — Dnevnik "Pravda" piše, da je ustaja na Kitajskem posledica nemškojaponske vojaške zveze, ker da hoče Japonska napraviti iz Kitajske svojo kolonijo.

London. — Med Anglijo in Združenimi državami se bo vzpostavila stalna zračna služba, ki jo bo oskrbovala neka privatna družba.

Madrid. — Revolucionarna letala so krožila nad Madridom ter vrgla več bomb pri čemer je bila ubita ena mati z otrokom v svoji hiši in več drugih žensk, ki so čakale pred neko trgovino, da jim dajo petroleja.

Berlin. — Neki katoliški tednik piše, da je absurdno misliti, da bi vsi ljudje ne mogli biti dobri kristjani, bodisi črni, beli ali rumeni. To ugotavlja katoliški tednik z ozirom na nemški nacizem. Dalje piše, da v Francovi vojski se tudi borijo ljudje od novsod in ravno tako črni iz Afrike, ki pa nič ne rečejo nemški fašisti, da bi se ne smeli boriti za visoke fašistične cilje.

Habana. — Na Kubi se zopet pripravlja notranja revolucija in je bojazen da bo skušal znani polkovnik Batista vzpostaviti fašistično diktaturo.

v katerih izdeluje vojni material za Francovo vojsko.

Tako se pripravljajo na obeh straneh za bodoče klanje in kot zgeda se bodo na španskih tleh udarili inozemski fašisti in protifašisti.

Iz Francije, Belgije, Holandije in drugod je ponovno dospelo novih prostovoljcev v pomoč vladnim četam. Vlada pa je nabavila tudi mnogo novih letal in kamionov ter drugih vojnih potrebščin. Internacionalna brigada je trpejala doslej že veliko mrtvih in ranjenih ker oni so pravzaprav zavstavili Francovo prodiranje.

Iz tega se razvidi, da se obetajo v Španiji še zelo krvavi dnevi.

GOSPODARSTVO

AMERIŠKO ZADRUŽNIŠTVO

(Članek, ki ga pišamo spodaj je priobčila clevelandska "Prosveta". Čitatelji bodo spoznali, da se popolnoma ujema z gospodarskimi članki, ki jih priobčuje v S. T. naš sotrudnik A. Škrbec. Op. ur.)

V prvi polovici preteklega meseca se je vršil v Clevelandu zbor Kooperativne lige v Združenih državah. Poročila, ki so jih podali zastopniki ameriških zadrug na tem zboru, so bila dokaj optimistična.

Dasi so ameriške zadruge komaj senca napram velikemu kooperativnemu gibanju v Angliji, Belgiji, Holandiji in v škandnavskih državah, so se ameriški zadružniki na tem zboru pohvalili, da kooperativno gibanje v Združenih državah čudovito raste. Na čelu tega gibanja so farmske konzumne zadruge, katerih promet je znašal leta 1934 okrog 250 milijonov dolarjev. Promet vseh ameriških zadrug je narasel letno na 400 milijonov dolarjev. Vseh zadružnih trgovin v Ameriki je zdaj okrog 11.000.

Zborovalci so poudarili, da je dolga depresija najmanj udarila zadružna podjetja; dočim so privatna podjetja padala kakor jesensko listje z dreves, je število propadlih konzumov tako neznačajno, da ga ni vredno omenjati.

Druge značilnost, ki je bila podčrtana na zboru zadružnikov, je dejstvo, da je ideja zadružništva prvič v zgodovini Amerike našla simpatije pri administraciji v Washingtonu. Roosevelt je prvi ameriški predsednik, ki je pokazal naklonjenost zadrugam in njegova administracija je zagotovila finančno pomoč v nosilnih zadružnim organizacijam. To je seveda obudilo pozornost privatnih korporacij, ki so naenkrat opazile v zadružnem gibanju "novo nevarnost iz Moskve".

William Green, predsednik ADF, je nismo nozdravil zadrugarje in je apeliral nanje, naj poskrbe, da bo zadružno gibanje v tesni zvezi z delavskimi unijami, da bo drugo drugemu na-

klonjeno predvsem v tem, da bodo konzumne organizacije dosledno zahtevale in prodajale blago, ki je izdelano od organiziranih delavcev in katero nosi unijsko znamko. Ta apel je bil popolnoma na mestu. Vsaka zadružna prodajalna, ki se ne ozira na unijsko blago, zasluži, da jo zavedni delavci prezirajo.

Ameriške zadruge na farmah in v mestih so še večinoma omejene na razpečavanje blaga. Za začetek je to kajpada dobro in potrebno, ali samomo pri tem ne sme ostati. Razpečavanju na drobno mora nujno slediti razpečavanje na debelo, kar se po malem že vrši, a tudi pri tem ne sme ostati. Zadruge bodo najlažje konkurirale s privatnimi podjetniki, če same tudi proizvajajo blago, ki ga prodajajo. To pomeni, da mora ameriško zadrugarstvo stopiti na polje produkcije v čim večjem razmahu. Zadrugne tovarne, rudniki, premogovniki, oljni vreleci, bombažne plantaže, gasolinske postaje, garaže, transportne zveze in razna druga podjetja so lahko temelj ameriški socialistični ekonomiji.

Ameriški farmarji bodo šele tedaj imeli popolno korist od svojih zadrug če bodo svoje zadružne pridelke zamenjali za izdelke zadružnih industrij in kadar bo oboje razpošiljano po zadružnih transportih. Na enak način bodo delavci v mestih želi korist od svojih konsumnih in produktivnih zadrug. To je edini način, da se iz ameriškega gospodarstva docela izrinejo parazitski posredovalci ali "middlemen" ki nič ne sejejo in le bogato žanjejo na obeh koncih.

Razume se, da se mora zadružno gospodarstvo osvoboditi tudi od privatnih finane, zato so potrebna kooperativna kreditna društva.

Vse to pomeni, da je treba še ogromnega dela in boja, kajti privatni kapitalisti ne bodo trpeli poleg sebe monih zadrug. Amerika ni Švedska, kjer so zadruge prehitale privatne kapitaliste! Tu je haš paraba: privatne korporacije so prehitale zadrugarstvo.

To pa tudi pomeni, da morajo zadruge imeti močno zaslombo v delavskih unijah in v samostojni politični stranki delavcev in malih farmarjev. Drugeče zadrug ne bodo obstale in

INSTITUDO - DENTAL - POPULAR

2261 — AV. SAN MARTIN — 2261

Pregled brezplačno

Sprejemanje od 9—11 ure in od 3—9 pop.

Izdiranje zob brez bolečin \$ 2.—

Nov način in različne vrste stavljanja zob

RESTAVRANT - BAR

nudi vse ugodnosti našim rojakom
Kegljišče. — Vsako nedeljo ples.

Slovenski orkester "Valenko"

Za obilen obisk se priporoča

Stefan Celec

TEVEZ 499, AVELLANEDA

BLIŽAJO SE BOŽIČNI IN NOVOLETNI PRAZNIKI

Ne pozabite, da se bo za te velike praznike zbral v starem kraju Vaša družina ter se bo spomnila Vaše odsotnosti.

Da jim svojo odsotnost vsaj deloma nadomestite, omogočite jim, da preživijo te praznike v zadovoljstvu: pošljite jim svoje božično nakazilo in sicer kot doslej, potom zavoda

BANCO GERMANICO

DE LA AMERICA DEL SUR

Avda. L. N. ALEM 150

BUENOS AIRES

Naše uradne ure so: od 8 $\frac{1}{2}$ do 7 zvečer, v sobotah do 12 $\frac{1}{2}$ ure.

SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO I.

V A B I

na veliko družinsko prireditev

SILVESTROVEGA VEČERA

ki se bo vršila v dvorani XX SETTEMBRE, ulica ALSINA 2832.

Od 9 ure zvečer pa do jutra.

V Z P O R E D:

- 1) J. Aljaž: Ujetega ptiča tožba (Meš. zbor)
- 2) J. Aljaž: Oj zbogom ti planinski svet (Meš. zbor)
- 3) Sichel: Slavček (Moški zbor)
- 4) Volarič: Zvečer (Moški zbor)
- 5) D. Jenko: Tiha luna (Moški kvartet)
- 6) N.N.: Večerni Zvon (Moški zbor s Solom terorja)
- 7) N. N.: Deklamacija.
- 8) N. N.: Solospev (bariton Slavko Furlan)
- 9) S. Z.: DVA GLUHA (Burka v enem dejanju).
- 10) I. H.: Lahko noč. (Moški zbor)

PO KONČANEM VZPOREDU, SREČOLOV Z MNOGIMI IZVANREDNO
LEPIMI DOBITKI, PLES IN PROSTA ZABAVA DO JUTRA.
SVIRA SLOVENSKI ORKESTER.

K obilni udeležbi vljudno vabi

O D B O R

DRUŠTVENE VESTI**ČLANSKI SESTANEK**

Jutri 19. dec. se vrši zelo važen članski sestanek v Slovenskem prosvetnem društvu.

Prisotnost obvezna!

Rojak Josip Jazbec je daroval 1 knjigo knjižnici S.P.D. I. zakar se mu prav lepo zahvaljujemo.

IZ ENSENADE

Na 13 decembra je društvo Kosovo proslavilo svoj narodni praznik Ujedinjenja Jugoslavije s tem, da je napravilo daljši izlet v Punta Lara kjer so se pekli janci na ražnju.

Izlepa se je udeležil tudi poslanski svetnik dr. Božidar Stojanovič ki je bil od izletnikov prisrčno sprejet. Enako pa gre vse priznanje tudi g. Kebeliču, ki neumorno dela na tem, da se jugoslovanska kolonija čim lepše vsestransko razvija in pridobiva na ugledu.

Po pozdravnih nagovorih se je plesalo Kolo do poznega popoldneva. Potem pa so se vsi skupaj vrnili najboljše volje v gostoljubno hišo predsednika društva g. Petra Kebeliča.

CERKVENI VESTNIK

Ni tukaj Božič to, kar je doma, med zasneženimi brdi, med začaranimi smrekami, pod upognjenim drevjem in ob topli peči. To so božični spomini. A bistvo Božiča ni v zunanosti, temveč v tem, da nam je Bog izkazal toliko ljubezen, da je svojega Sina poslal, da je obžji Sin našo človeško revščino nase vzel, da nam je zgled skromnega življenja dal in nazadnje nas s trpljenjem odrešil.

Oznanili so angeli mir, a še je na svetu zlo in

se mirno razvijale. Imeti morajo zaščito pred sodišči; imeti morajo zaščito vlade. Ščitila jih pa bo le tista vlada, ki bo imela smisel za koristi delavca in malega farmarja. To pa more biti ledelavsko-farmarska vlada!

Delavci in kmetje so imeli močne zadruge v Nemčiji in Avstriji, toda šle so k vragu, ko se delavske in kmetske stranke niso mogle zediniti za svojo politično kontrolo dežele in so to kontrolo prepustile fašizmu. Na Švedskem, Norveškem in Danskem so kmetje in delavci bolj modri. Ističasno z zadrugami so razvili tudi politično moč in danes sami kontrolirajo državo. Tamkaj vladajo socialisti in — krvave revolucije ni bilo treba.

Ali si že pridobil novega naročnika za Slovenski tednik?

Priporočaj-
te povsod
Slovenski
Tednik

ALI VESTE

da

NAJCENEJŠE DENARNE

POŠILJKE OBAVLJA

BANCO HOLANDES UNIDO

Vaša korist zahteva, da se sami
prepričate, zaupajoč nam

VAŠO BODOČO POŠILJKO ZA BOŽIČ

SLOVENCIM

vsi na

SLOVENSKI ODDELEK

BANCO HOLANDES UNIDO

SUCURSAL BUENOS AIRES

CENTRALA:
CANGALLO 369PODRUŽNICA:
CORRIENTES 1900

EXCLUS

CERVEZA FRESCA
QUILMES
EN BOTELLAS DE LITRO

nesreča... Pa tisti, ki so resnični otroci božji, božji ne le v besedi in po molitvi, temveč božji tudi po dejanju in zlasti po ljubezni do bližnjega, ki zatirajo v sebi samoljubje in strasti — tisti nosijo v srečo zadovoljnost in mir, ker so tudi sredi bede polni upanja, ker vedo, zakaj trpe na svetu.

To je nauk božiča: da se odpojmo posvetnim željam in živimo trezno, pravično in bogaboječe, pričujoč blaženega upanja in prihoda gospoda Našega Jezusa Kristusa, kakor je zapisal sv. Pavel.

Boli premnoge to, ker vidijo, da smo duhovniki, ki bi morali biti pač najboljši živ zgled za svoj nauk, da smo često le po besedi Jezusovi, po dejanju pa tako daleč od Njega... Toda vsak naj pomisli, da je njegova lastna zadovoljnost doma v njegovem lastnem srcu, neodvisno od tega, če smo duhovniki dobri ali ne... Zato naj se vsak zase trudi za to, da bo dober božji otrok v spolajevanju volje božje, pa bo njegovo življenje zadovoljivo in mirno...

To nedeljo 20. dec je sv. maša na Paternalu za rajno Marijo Cetin.

Večernice na Saavedri.

Na Božič pa bo polnočnica na Paternalu (Av. del Campo 1653) ob 10 h maša na Avellanedi.

Večernice na Paternalu.

Na dan pred Božičem je post do večerje in sicer se ne sme jesti meso. Za večerjo pa že lahko.

Priliko za spoved imate vsak dan od 8 do 9 ure pri sv. Antonu (Park Patricios) in na sv. večer popoldne in zvečer do 11 ure, v nedelje in praznike dop. do 9 ure, v sobotah zvečer. Na Paternalu po polnočnici.

Hladnki Janez.

V dar dobite

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6 \$,
lepo sliko v barvah
Odrto tudi ob nedeljah.
Atelje MARKO RADALJ
P. Quiroga 1275 in 1407 DOCK SUD

SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO

NUDI SVOJIM ČLANOM:

Čitanje knjig najboljših domačih in tujih pisateljev.

Čitanje časopisov in revij iz domovine in Severne Amerike.

Priložnost za pevsko ali dramatično izobrazbo.

Znižanje vstopnine na priditve in prosto na domačo zabavo.

Brezplačno kroglišče.

Kulturni cilj: širjenje in izboljšanje glasila in drugih izobraževalnih pripomočkov.

Gospodarski cilj: Ustanovitev lastnega doma, itd.

V tvojo korist je, da postaneš član tudi ti.

Društveni prostori:

GRAL. CESAR DIAZ 1657 — BUENOS AIRES

ISKRE

O ŽENSKI MODI

Ameriške ženske so sklenile, da ne bodo več poslušale iz Pariza povelj, kako se imajo oblačiti.

Križa bodo dolga in tesno se oprijemajoča, posebno v višjih plasteh.

Pas mora biti štiri inče višje nego je bil lani.

Moda rine pas od leta do leta višje, tako da bo slednjic pod pazduho. Nato se bo stvar polagoma obrnila nazaj, in bomo kmalu tam kot smo bili pred leti, ko ženske pasu sploh imele niso.

Vrhna obleka je le za parado. Letos prevladujejo vse barve od bele do kodalajsaste in do žametno črno.

"Glede spodnje obleke niso posebno izbirčne.

Svilena mora biti in ne sme tehtati več kot par unč.

To je potemtakem malenkost, katero bom preskočil in obrnil razpravo v drugo smer.

Kako bo z rokavi, si ni moda še popolnoma na jasnem.

So obleke z dolgimi rokavi, s kratkimi rokavi in brez rokavov.

Letos zapoveduje moda, da mora ženska nositi modere.

Modere je pa le za kamuflažo, oziroma običajno skriva še tisto, kar bi lahko prišlo v poštev.

Gornje obleke so globoko izrezane na prsih in na hrbtih.

Za vse tisto, kar je moda spodaj podaljšala, je dosti profitirala na prsih in na hrbtu.

Za vrat ne predpisuje moda razen žajfe ničesar.

Kite še niso popolnoma moderne, pa bodo po dveh ali treh letih.

Zdaj si puste ženske rasti lase.

Zrasli so jim do tilnika, kjer so se jim pričeli vihati navzgor.

To je danes moderno. In tako danes ženski spol marsikdaj ne ve, če je mandele ali babea. Obrazu posvečajo veliko pozornost.

Mažejo ga s cold creamom, vanishing creamom, raznovrstnimi pudri, rdečili in drugimi barvili.

Obrvi so pulijo, trepalnice si pa veepljajo.

Nekatere se poslužujejo na obrazu tudi shaving creama, toda te skrivnosti ne izdajo niti svojim najboljšim prijateljicam.

Važen del ženske obleke so nogavice.

Glede nogavic je rojakom zadeva znana.

Pred par leti, ko je določala moda kratka krila, smo se jih dodobra nagledati.

Nohti morajo biti rdeče-pobarvani.

Ne samo na rokah, pač pa tudi na nogah.

Čemu jim služijo pobarvani nohti na nogah, pri najboljši volji ne vem.

Čevlji morajo biti iz kačje kože.

Ženski čevlji od pete do prstov ni dolg niti eno ped.

Če ga postaviš poleg ženske noge, je pa za polovico stopala premajhen.

Navzlic temu ga pa ženska obuče in več ali manj komodno hodi v njem. To je po mojem mnenju čudo vseh čudes.

Toda čevlji iz kačje kože!

Ženska ima prirojen strah pred kačo.

Ne samo pred kačo, celo martinčka in gliste se boji.

To ji je še iz paradiza ostalo. Če bi bila ženska v paradizu pametna, bi še danes imeli vsi ljudje paradiz.

Tako so ga pa odzrle; če sebi ne, so ga že vsaj nam moškimi.

Najnovejša škotska

Mlad Škot in mlada Škotka sta se vzela. Na poročno potovanje sta jo mahnila v London.

Ko sta tako pohajkovala po prestolniških ulicah, sta prišla tudi do neke slaščičarne. Tedaj se je mož nečesa spomnil: stopil je v trgovino, kupil kos čokolade in jo pokazal svoji ženi. Leta se je nasmehnila; veselila jo je tolikšna pozornost.

Tedaj je Škot odlomil košček čokolade, ga dal svoji ženi, vse drugo je pa spet zavil in skrbno spravil v žep češ:

"Tole, ljuba moja, bova pa prihranila za našine otroke!"

Predolg rok.

Peter: "Vi ste mi s svojim posojilom napravili tako veliko uslugo, da bom ostal vedno vaš dolžnik."

Janez: "Prosil bi vas vseeno, da bi skrajšali ta rok."

Reklamna cena

JAME.

Popolno pohoštvo za jedilnico in spalnico

\$ 225.—

Avda. SAN MARTIN 2780 - U. T. 59-0504

(Na pol kvadre)

Buenos Aires

SAMO \$ 19.--

stane elegantna obleka iz najboljšega angleškega sukna, Casimir.

KROJAČNICA RECORD

Corrientes 2084. — U. T. 47 - 4927

VOLILNA BILANCA

Prosim, jaz sem počtan in lojalen državljani. Imam državljansko izkaznico, sem bil ponosen na svoje sinove. Vsi sodno potrjujejo, da me nimajo zapisanega tam, kamor človek ne pride rad.

Poleg vsega tega sem pripravil krvni davek. Z ženino pomočjo imam vrsto sinov. Sicer so še nedoletni, toda apetit, ki ga po devetkrat na dan dokazujejo, vzbujajo verjetne nade, da bodo nekoč lahko ponos armade. Tudi sicer in po borbenosti so odlični. Samo recite kateremu nevšečne besedo, pa boste takoj imeli opravljen z zobotehnikom — in če imate kredit ali denar, tudi v kratkem času lepe umetne zobe.

Potem politično! Moj Bog, moja politika je vedno ravna. Še iz geometrije se spominjam, kaj je daljica. In po tem pravilu uravnavam svoje mišljenje. Nikoli se ne odmaknem od linije. Kaj meni mar, če se menjajo režimi. Jaz sem kakor skala in se nikoli ne spremenim. Vedno in dosledno sem z režimom. Mir!

Tak sem že dobrih nekaj let. Tudi žena mi je enakovredna in po Župančičevo "čuti za menoj". Za narod in državo je že nabrala toliko prostovoljnih prispevkov, da za nas ni ostalo nič. Niti tega nimamo več, kar je nekoč bilo naše. Za vsa društva dela. Položaj se menja, namreč položaj društev, vnema moje žene pa

ostane nespremenljiva. Tudi ona se je učila geometrije in ve, kaj je daljica.

Pravijo, da jabolko ne pade daleč od drevesa. Še sam sem verjel v to laž in sem bil ponosen na svoje sinove. Vsi so že prebrodili prvo gimnazijsko učenost, zato sem bil prepričan, da vedo, kaj je daljica.

Glede drugačnih sposobnosti vem, da so skoraj na višku. Srednji bi v Španiji imel bodočnost. Preden se zavesta, ima že starejši bunko na čelu in leži mlajši na tleh.

— Kaj si pa naredil z njima, Martin?

Srednji se zadovoljno smehlja. Fiziko je razlagal bratoma. Tonetu starejšemu, je tako po domače dopovedal in obrazložil zakon o ohranitvi energije, Jerneju, mlajšemu, pa zakon o težnosti.

Kaj naj rečem? Metoda je vendar tako učinkovita, da ji ne kaže ugovarjati. Poleg tega so važni še drugi oziri. Petnajstletni Martin pozna po imenu in številu članov vse športne klube v Jugoslaviji in lepo vrsto pomembnejših po tujini. Tone je specialist za ljubezenske dogodivščne filmskih igralk. Jernej, najmlajši, kaže po odločno detektivske talente. Zlasti mladi profesorji ne morejo imeti skrivnosti pred njim. Nihče izmed njih ne izreče nežne besede, da bi je Jernej ne izvedel. Točno pove tudi čas, kraj in obožvanko, ki ji je bil namenjen srčnil izliv zaljubljenega vzgojitelja.

Poleg naštetih prednosti ima moja sinovska trojica visoko razvit čut za družbanost. Včasih mi že na stopnicah pove, ko pridem domov, da v stanovanju trenutno ni prostora in naj grem morda malo v kavarno čitat časnike. Sinovi da so povabili svoje tovariše in prijatelje in z njimi skupaj študirajo. Tako važnim interesom mladega pokolenja se človek uklone brez ugovora. Študij mojih sinov je vsekakor temeljit. Še v veži slišim krik in krepko dokazovanje, ki se javlja v obliki peklenskega ropota. Žena in jaz imava za vse to dovolj razumevanja. Le Franca, ki pri nas pomaga vleči gospodinjski voz in pozna gimnazijo samo z razglednic, pravi, da so moji sinovi divjaki. No, pa ji niti ne zamerim, ker pač vem, da ni izobražena.

Ondan je ta vzorni red vznemiri vihar, ki ga prej nismo poznali v družini. Med kosilom se je oglašil starejši. Z grozo sem spoznal, da ima Tone polno glavo politike.

Kar streslo me je, ko je brez posebne sramežljivosti pravil, kako mu je profesor françoščine pritišnil ovek in je tega kriva Blumova vlada. Levičarji. Tudi profesor je levičar in ne mara Tineta, ker je iz meščanske družine in tako dalje.

Mlajša sta srkala kakor verná duša evangeljske resnice. Kar čez noč je v naše življenje padla nova prvina, ki je bila posel usodno od-

FAVSTA

ROMAN

(5)

Ljudsko morje je zahrumelo nalik vodi, kadar podira jezove. Crillon je odletel prav do svojih čet. Švicarski polkovnik je bil prvi, ki je surovo položil roko na ramo vojvode Angoulemeškega... Pri tisti prišli se je zrušil mrtev: Pardaillan, ki je po bliskovito izdri rapir, mu je razbil glavo z ročnikom...

"Guisse!" je kriknil Karel, "Pomni, da si sprejel moj poziv!"

"Živa ju hočem! Živa!" je tuhl Guise...

Vse je vpilo, grozilo, mahalo s pestmi, namerjato hebebarde, vihtilo bodala in meče. Edina, ki je mirno zrla na to sliko živega pekla, je bila Favsta na svojem oknu...

Še tisti mah, ko je pobil švicarskega polkovnika, je Pardaillan z levico objel Karla okoli pasu in planil z njim proti gardi, ki je blede in prepadena drevnela na mestu. Z rapirjem, ki ga je držal za rezilo kakor bojni kij, je odbijal sunke in udarce; tako si je utrl vzlic navalu Guisijevih plemičev pot do Crillona.

"Predajte se, Crillon!" je vlnil Mainville, eden najbolj vnetih pristašev "sinu Davidovega".

"Predaj mi ta dva", je zarjul vojvoda Guiški. "Predaj mi oba, pa ti dam oditi z vsemi tvojimi vojniki, kamorkoli vam drago!"

Tedaj se je Pardaillan vzpel na prste in dvignil svoj rapir visoko proti nebu. Raztrgan in krvav, toda žareč od smelosti in divjega posmeha se je za trenutek pokazal nasprotnikom v luči solnece, ki ga je venčalo s svetlo glorijo. Nato pa, baš tisto sekundo, ko se je garda zamajala od naskoka in ko je sam Crillon izgubil upanje v častno rešitev, Guise pa je pravkar odprl usta, da bi zavrisnil od zmogoslavlja, se je preko vsega trga grmé razlegel vitezov glas:

"Trobentači! Zatrobite kraljevsko koračnico!"

In garda, mahoma užgana po blisku njegovega junaštva, je zaorila za njim:

"Živel kralj!..."

Ob bodrih zvokih kraljevske koračnice so se nalik klinu zarili med drhal. Vsem na čelu, med Karlom, katerega je vlekel s seboj, in med Crillonom, ki se ni mogel osvestiti od strmenja, je

stopal vitez de Pardaillan z dvignjenim mečem v roki, podoben starodavnim junakom Homerjevih epopej...

Arkebuze so pokale, tolje meščanov so se s hebebardami zaganjale v Crillonovo četo; toda kraljevska koračnica se je zmagovito vzpenjala nad njihovo besneje in Pardaillanov klic je rezko zvenel na vse strani:

"Naprej! Naprej!..."

"Kje so moji vojniki! Moji ligarji!" je stokal Guise, omahujoč od besnega gneva...

Bojna moč Lige je bila razkropljena po vseh koncih Pariza; ni je bilo od nikoder in Crillonova vojska je skoro da neovirano ostavljala pozorišče! Meščanske trume so se razmikale pred to železno kačo, pred temi ranjenci, ki so z naperjenimi hebebardami težko in umerjeno korakali svojo pot...

Pardaillan je bil spravljen meč v nožnico. S trdim korakom je stopal na čelu in klical:

"Prostor za kralja! Prostor za kralja!..."

V njegovem glasu je bilo nekaj tako porogljivega, da nihče ni vedel katerega kralja misli vitez in ali mu res baš zaradi kralja tako plamenijo oči!

Samo nekaj minut je trajalo, pa je imela Crillonova četa Grévski trg za seboj in je krenila po nabrežju naravnost proti Novim vratom, med tem ko je za njo, na desni in na levi čedalje glasnejše hrumel ves razjarjeni Pariz...

Tisti trenutek je v teku prispelo od Bastilje tisoč ligarjev pod poveljstvom Bussija-Leclerca, oboroženih z nabiti arkebuzami, pripravljenimi za strel.

"Vendar že!" je z divjo radostjo zavpil vojvoda Guiški.

A baš ko je hotel planiti k Bussiju, mu je nekdo položil roko na komolec. Srdito se je ozrl in je zagledal plemiča v črni barunasti obleki, ki se je zdel čudno mrk in miren sredi tega besnenja razjarjenih množic.

"Kaj hočeš?" je zarohnel, "Poišči me jutri!"

"Žal, visokost", je dejal plemič, moleč mu zapečaten pismo. "Jutri bi bilo prepozno. Čitajte to pismo takoj zakaj pošilja vam ga princesa Favsta!"

Vojvoda je vztrepetal. S spoštovanjem in kakor s skrivnostno grozo je pograbil list, odtrgal pečat in prečital pisanje... Omahnul je. Obraz mu je posivel. Hripav vzdih mu je planil iz grla in kakor nevede si je z roko obrisal znoj, ki mu je mahoma orosil čelo.

Vsebina pisma je bila tale:

"Grof de Loignes ni pobegnil s Herodom iz Pariza. Vojvodinja Guiška o kateri mislite, da je na poti v Loréno, in ki ste jo pred dvema dnevi sama spremili do Lagnya, se je pravkar vrnila v Pariz. Nekdo vas pričakuje v vašem dvorcu, da vam pojasni ta dvojni dogodek."

"Kaj ukazujete, Visokost?" je kliknil Bussi-Leclerc, ko je obstal pred Guisem.

Vojvoda pa je krvavo pogledal okoli sebe in jeknil z zamolklim glasom:

"V dvorec, gospoda! Sledite mi v Guiški dvorec!"

In je odjahal s svojim osuplim spremstvom, kakor da ne misli več ne na Bussija-Leclerca in njegove vojnike, ne na Crillona, ne na Pardaillana in vojvodo Angoulemeškega, ne na Belgodera, katere mu je hotel sporočiti svojo voljo... da, niti ne na Violetto!...

Skozi množico rjovečih ligarjev, ki se brez poveljnikov in brez orožja niso upali napasti, je dospel Pardaillan s Crillonom in njegovo četo do Novih vrat — baš tedaj, ko so obveščene stotnije z vseh strani prihitele na Grévski trg... Garda je odkorakala skozi vrata; ko je bil poslednji vojniki onkraj mostu na skripce, je vsa nepregledna truma meščanov zatulila od onemoglega gneva. Crillon pa se je tisti mah obrnil k Pardaillanu in mu je vrgele roke okoli vratu.

"Imenovali so me Hrabrega," je dejal: "poslej bo ta priimek vaš!"

"Podvizajte se, gospod", je rekel vitez. "Občudovala se bova lahko pri drugi priliki, ko ne bo tako vroče kakor nocoj..."

"Pojdite z menoj, gospod!" je vzkliknil Crillon, zadiviljeno zroč svojem rešitelju v bistri, umni obraz. "Kralj vas napravi za polkovnika!"

"Eh, gospod", je mirno odvrnil Pardaillan, "čem bi se ponujal drugemu za polkovnika, ko sem sam maršal?"

Crillon je stresel grivaste lase.

"Ne vem, kam merite", je dejal; "vem pa, da vam ni kmalu enakega pod solncem. Bog in bogme, da ima kralj deset mož vašega kova, že jutri bi spet sedel na prestolu!... Nu, z Bogom, dajte mi roko."

"Evo je!"

"Kdo ste? Kako vam je ime?"

"Vitez de Pardaillan! Z Bogom, gospod de Cri-

ločilna. Tone je izgubil smisel za filmsko ljubezenske dogodovščine, Martini je pozabil na športne klube in pred Jernejem so imeli mladi profesorji mir. Iz gimnazije so romali opomin in ukori, svarila in pritožbe in vsega hudega na pretek. Medtem ko sem bil jaz besen in obupan, je žena z mučeniškim mirom razlagala, da je treba pač sprejemati in razumevati vse, kakor je. (Kje je le neki iztaknila Kanta in njegovo nesrečno "Das Ding an sich?")

Življenje je bilo iz dneva v dan bolj nezno. Mulci so se pretepali in ravšali in rjuli. Vsi prijatelji, sošolci in tovariši s o jim krepko pomagal, dokler se niso končno odločili za volitve.

Volilno vlado je sestavil Martin in določil javne in svobodne volitve. Materi je zaupal zunanje ministrstvo, mene pa mulec ni hotel niti sprejeti v svojo vlado.

Jernej je bil v strogi opoziciji, in mi je tudi ponudili važno ministrstvo, ki si ga pa nisem upal sprejeti. Obhajale so me zle slutnje, da je prebišek in premalo skušen. Seveda sem moral preslišati marsikako pikro, češ, da nimam nobene hrbtnice in da sploh nisem zmožen pametne orientacije.

Tone je okleval. Bil je za taktiko čakanja, vendar je tudi on sestavil svojo kompromi-

sno listo, ki ji pa menda niti sam ni pripisoval posebne važnosti.

Usodnega dne sem imel v uradu toliko dela, da sem čisto pozabil na izredno družinsko slavnost. Ostal sem še dolgo po uradnih urah v pisarni in delal. Ko pridem domov, me presune nenavaden mir.

Žena mi objokana odpre.

—Kaj pa je?

—Ta nesrečna politika! Dva servisa so mi razbili, Tone ima izpahnjeno desnico, Jernej pa razparano novo obleko.

Iz kuhinje se je muzal Martin:

— Si videl, oče, kako sem opravil z reakcijo?! Politika železna roke, to je moja deviza!

Še zmenil se ni za moj karajoči pogled. Ni pomoči, je živahno razlagal, ko sem pogledal na žalostne volilne barikade v jedilnici. Kdor hoče zmagati, se ne sme kisati s sporazumi. To je samo za slabiče. Tone je hotel paktirati z menoj, pa sem mu prislomil tako, da mu je koj vzelo besedo. In vsi njegovi so oddali glas za mojo listo.

Jernej se je kujal za visoko omaro in nekaj jecljal o atenski demokraciji. Dečko je še ves poln pravljic iz grške zgodovine.

Martin se je poredno zasmel. Naj le ima

demokracijo, kumor ugaja. Sploh pa: Čemu se Jernej kisa in kuja? Ali ga je kdo silil, kaj naj stori? Če so ga njegovi zapustili, ni to Martina stvar ampak politična taktika množice in privlačnost voditelja. Če Jernej ni znal voditi, se ne bi bil smel mešati v politiko.

(Tone je tiho prisegal, da padamo nazaj v barbarstvo, Jernej je stiskal drobne pesti, Martin pa je zagotavljal, da na sejah odslej ne bo trpel nobenega ugovora, ker hoče za vsako ceno uveljaviti avtoriteto.

Žena se je vdano smehljala:

— Kdo bi si bil mislil, da so najini otroci že tako razviti!

Večerjati seveda ni bilo mogoče doma. Stanovanje je bilo kakor razvaline alcazarске trdnjave. Zato je žena previdno namignila, da bi morda jedli v restavraciji.

Opomnil sem, da se številka v mesecu bliža usodni tridesetici, Martin pa se je namrdnil:

— Kaj nimaš nikjer kredita? To je dobro, da te nisem sprejel v vlado!

In se je odločil, da sam preskrbi narezek in kruha iz delikatese.

Posedli smo torej po razvalinah in povžili skromni prigrizek. Tone in Jernej sta odklonila "tiranovo milost" in sta se odločila za post. Milost iz takih rok da je sramotna in naj ve

llon. Recite kralju, naj ne pozabi moliti zame pri svoji poslednji procesiji!"

Vrli Crillon, ne vedoč, ali je govoril vitez zares ali za šalo, se je obrnil k svojim vojniki ter ukazal: "Naprej!" Odhajaje se je še enkrat ozrl in z mečem pozdravil tega moža ki ga je vsaka njegova beseda navdajala s strmenjem.

Pardaillan pa je segel vojvodi Angoulémskemu pod pazduho, kakor da se ni zgodilo nič posebnega.

"Vrniva se v mesto skozi Montmartska vrata", je dejal, "in stopiva se okrepčat k "Vedeževalki", k dobri gospe Hugeti Grégoirjevi, moji stari znanki! "Vedeževalkino" vino, Svetlost, je zame najboljšje na svetu: moj oče ga je rad pil... In Hugeta me je imela rada... Misel nanjo mi vselej obudi spomin na tiste srečne, minule čase, ko sem tudi jaz še ljubil in koprnell..."

IV.

Krvnik.

Pariz se niti do večera tistega dne še ni čisto umiril. Gruče meščanov v oklepih in čeladah, s sulicami, helebardami in arkebuzami v rokah so se razgovarjale na križiščih; po vseh ulicah je odmeval težki korak patrolj; zdaj pa zdaj je prihajal mimo kak velikaš s svojim spremstvom. Meščani, vojniki in gospoda, vsi so imeli na prsih beli križ, znamenje Lige, ali pa so nosili okoli vratu rožni venec; zakaj ves Pariz je bil v pravkar ustanovljeni "Bratovščini Rožnega venca" in gorje tistemu, ki bi se ji bil izkušal odtegniti.

O mraku so mimogredoči videli pri Belgoderovi telegi četvorico ljudi, ki so potegnili z voza zabito krsto in so jo dvignili na ramena. V krsti je ležala Simona, na veke skrita človeškim očem... Skrivnost Violetlinega rojstva, ki jo je hotela razodeti v svoji smrtni muki, je z njo vred odhajala tja, kjer so vse človeške skrivnosti brez pomena!...

"Pojdi z njo!" je rekel cigan devolki.

Violetta ga je osuplo pogledala. Njene oči so bile kalne od obupa te strašne minute.

"Tak pojdi!" je ponovil Belgoder z zlovesčim nasmehom. "Menda ne misliš pustiti svoje matere same na poslednjo pot?... Pojdi, dovolim ti, da jo spremiš..."

Dekle toliko da ni kriknila od hvaležnosti. Prvič, odkar ga je poznala, je imela za cigana prijazen pogled...

Ko je odhitela za pogrebel, jo je Belgoder nekaj časa spremljal z očmi. Nato se je obrnil k orjakoma, ki sta sedela na stopnicah:

"Spravita telego v krčmo. Lahko da me nocoj ne bo domov... In Violetta", je dejal z zamolklim glasom, "Violetta se ne vrne nikoli več!..."

Oddaljil se je z dolgimi koraki, stiskaje se k zidovom hiš in sledeč Violetti od daleč, kakor divja zver sledi svoji žrtvi...

Tisti mah, ko je Violetta krenila za krsto, je stopil izpod bližnjega pristreška mož v črnem plašču s široko oglavnico, ki mu je zakrivala malone ves obraz. Sklonil se je naprej in turobno zrl za mladenco, dokler ni izginila.

"Daritveno jagnje je na poti", je zamrmral. "Treba je le še poklicati žrtvovalca... O, strašni posej!... Nesrečno dete, ki te pričakuje Favsta, vladarica brez srca!..."

Med katedralo in Dvorcem je stala sredi Calandrske ulice nizka, garjava hiša ki se je zdela že zunaj nekam izobčena sredi svojih sosed.

Vsak je napravil mimo te hiše velik ovinek. Ako jo je pogledal možki, je zaklel; ako je bila ženska, se je prekrizala in prebledela...

V hiši je bila mrzla soba z mrkim pohištvo in golimi stenami, ki jih ni krasilo nič razen velikega križa in črnega lesa. Tu je sedel v širokem naslanjaču mož orjaške rasti, s komolcem optim ob pogrnjeno mizo in s čelom naslonjenim v široko dlan. Stara služkinja je tiho smukala mimo njega sem ter tja.

"Ali mar ne boste jedli, mojster Claude?" je vprašala naposled in obstala pred njim.

Velikan je trudno skomignil z rameni.

"Še vedno ti strašni spomini na vaš nekdanji posej, jelite da?" je povzela čez nekaj časa.

"Ne", je rekel Claude z ubitim glasom in zmajal z glavo.

"Oh! Teda mislite na otroka?..."

"Brez prestanka!" je vzdihnil Claude, kakor da govori sam s seboj. "Minute, ko me ne strašijo prikazni mojih žrtev, so zame najbolj strašne, zakaj takrat mi vstaja ona pred očmi... Osem let, gospa Gilberta! Osem let je že, kar je izginila, kakor izginejo lepe sanje... O, dete moje! Kje si in kaj se godi s teboj, sladka vijolica, ki si mi dehtela nekaj let tega mojega prokletega življenja? Kje so tvoje mile višnjeve oči kje oni smehljaj tvojih ust? Nič več te ni, da bi mi zaklicala blaženo besedo: "Oče!" In ker ni tebe, je okoli mene in v moji duši vse sama črna tema..."

Bolesten vzdih mu je navel široke prsi.

"Gotovo je bila ta sreča prevelika zame", je nadaljeval po težkem premolku. "Nisem je bil vreden, preveč gorja sem prizadejal ljudem... In vendar... pomnite li, gospa Gilberta?... in vendar sem bil dovolj ponižen in skromen! Samo po dvakrat na teden sem hodil k otroku... oh, ta dva dneva sta bila zame največja praznika... S kakšno radostjo sem vselej slekel svoje prekleto odelo! S kakšno radostjo sem že rano zjutraj oblekel meščansko nošo, v kateri me je poznala!..."

"Nikarite, mojster Claude! Ne vdajajte se spominom, ki vam trgajo srce..."

"Kako se mi je od sreče vrtilo v glavi, kadar sem hitel v Meudon!" je nadaljeval Claude, kakor da je ne sliši. "Z drhtečim srcem sem stopil na vrt. Dobro Simona mi je prišla naproti... In šele dete! Priteklo je k meni z razprostrtimi ročicami: vzdignil sem jo k sebi, da me je lahko stiskala za vrat, lazila mi na ramena in me vlekla za lase... "Mama Simona", je klicala, "poglej mojega očka!..."

Mojste Claude si je pokrtil obraz z rokami. Plakal je...

"Čemu se mučite, ko nič ne pomaga?" je rekla gospa Gilberta. "Ne trgajte si srca!"

"Srca! Moje srce je šlo z njo, tisti nesrečni dan, ki ga bom preklinjal do smrti!... Petek je bil, krasno vreme, v Meudonskem lesu je vse dišalo od svežosti... Pridem tja... klčem, trkam... nihče se ne oglasi... Nu, mislim sam pri sebi, gotovo sta šli na Sekvano? In vendar, ni mi dalo mira... Stopim na vrt: O Simoni ne duha ne sluha, o dekletu še manj! Stopim v hišo... in vidim... vse je narobe, vse razmetano in prevrnjeno, kakor da je bila obupna borba... kričal bi, a glas mi ne gre iz grla... Kakor blazen planem ven ter vpijem na vse strani, vpijem in klčem... zaman! Vse tiho... Tečem k Sekvani: nikjer nikogar!... O, strašni dan!... Naposled se zgrudim kakor mrtev. Ko se osvestim, vidim tujo žensko, ki mi streže... Ne ona ne drugi mi ne morejo povedati, kje bi bil otrok. Vse, kar vedo, je to, da se je prejšnji dan klatila po kraju ciganska tolpa... čudim se, da nisem umrl od žalosti!"

"Saj ni dosti manjkalo, mojster Claude", je rekla gospa Gilberta. "In koste se vrnili čez težen dni, tresoč se od mrzlice, sem bogme mislila..."

(Nadaljevanje)

MNOGE TAJNE ABESINSKE VOJNE

General Badoglio in maršal de Bono sta izdala vsak svojo knjigo o Abesinski vojni. V naslednjem prinasamo izveček iz De Bonove knjige ki je skoro bolj zanimiva kot od Badogho.

Mussolini sam je napisal uvod o njegovi knjigi: "Namen te knjige je, da začudi čitatelje, bodisi Italijane ali inozemce".

Mussolini ima prav. De Bonova knjiga ne bo samo začudila čitatelje, temveč bo tudi prikazala kako so se zahrbtno pripravljali Italijani že dolgo let za izvedbo svojega načrta za podjarmljenje Abesinije.

Treba je malo poseči v zgodovino abesinske vojne:

V decembru leta 1934 je ena angleško-abesinska komisija pod vodstvom častnika Chifforda izvrševala neka merjenja v Abesiniji, ne daleč od meje italijanske Somalije. V vasi Ual-Uala je našla omenjena komisija oddelek italijanske vojske. Začudenje je bilo veliko, ker se je nahajala italijanska meja kakih 50 km. proč. Prišlo je takoj do sporeka in do bitke ki je na obeh straneh bilo nekaj mrtvih in ranjenih. Mussolini je tedaj zahteval od abesinskega cesarja 800.000 lir odškodnine in javno izka-

ves kulturni svet, da jo odklanjata.

Po slabo prespani noči sem odmotovil v pisarno. Šef me je s pogledom ošvrknil, češ, da sem srečen, ko si lahko še tako pozno v mesecu privoščim — krok. Molčal sem in pogoltnil nezasluzeni očitke. Ko pa pridem opoldne domov, me je že čakala na mizi volilna bilanca: Gospodar mi je pismeno, odločno in nepreklicno odpovedal stanovanje.

Hotel sem vzrojiti:

— Nikar se ne razburjaj zaradi take malenkosti, me je pomirila žena. Nekaj mora človek vendar žrtvovati za svoje otroke!

"Jutro".

zanje časti italijanski zastavi. Angliezi so namignili negušu ki je zainevno odob, ker napada niso zakrvali abesinca. Negus je ustrajal na tem, da so italijanske čete prisle na abesinsko ozemlje. Mussolini je komaj docakal negušovo odklonitev in je takoj pričel pošiljati svojo vojsko v Afriko. Negus pa je vso zadevo v poravnavo izročil Društvu narodov. Društvo narodov je res pričelo razpravljati o dogodku pri Ual-Uala, da se določi krivec. Mussolini pa se ni prav nič oziral na Društvo narodov. Neguš je izzval in prišla je ura osvete za poraz pri Adui. Začela je vojna. Boj se vodi v Abesiniji in v Ženevi. Vodja italijanske delegacije pri Društvu narodov baron Aloisi je dokazoval na vse načine, da je bila Italija izzvana in napadena. Imel je nič manj kot 23 dokazov za to. Glasovita debata pri Društvu narodov pa je končno prišla do zaključka, da Aloisi nima prav in da je Italija napadala. Italijanska delegacija je tedaj zapustila Društvo narodov, ki pa se je kmalu spet vrnila. Ona je neprestano dokazovala, da je bila Italija izzvana. Italijanska vojska da je morala prekoračiti mejo samo za to ker je neguš odredil mobilizacijo svoje vojske. Tako so Italijani kmalu zasedli Adua in potem vso Abesinijo. Neguš je premagan odpotoval v Ženevo, da brani osebno pravico svojega naroda. Fašistični časnikarji so tedaj vprizorili burne demonstracije ker je prišel v Ženevo ko je vendar izzval vojno z Italijo. Malo po malem se je Društvo narodov vneslo vsled sankciji in vsega "zla" ki ga je prizadejala Italiji. Tajnik ženevske organizacije Avenol odpotuje v Rim, da pomiri Mussolinija, a kmalu za tem skušajo francoski in angleški predstavniki pri Društvu narodov onemogočiti negušu, da še na dalje zastopa svojo zemljo pri ženevski organizaciji. Izgleda, da se je svet pričel sprijaznavati z mislijo, da je Abesinija izzvala vojno z Italijo. Nesrečni neguš je postal krivec.

In sedaj, pri vsem tem, pride ona senzacija De Bona:

"V letu 1933 kadar smo se prvokrat stvarno

razgovarjali o operaciji v slučaju kakega konflikta v Abesiniji, sem zaprosil duceja za čast, da jaz vodim vojsko. Že tedaj je bilo duceju jasno, da se mora to vprašanje rešiti najdalje do leta 1936. On sam mi je tako dejal"

Hitro za tem odkriva De Bono drugo tajno. Z vojno se je pričelo z odobravanjem tedanje- ga zunanjega francoskega ministra Lavalala:

"Razgovori z Lavalom nam dajejo upanje, da od te strani ne bo nobene zapreke." Tako piše De Bono.

Takoj se je pričelo z gradnjo strateških cest, s širjenjem pristanišč in prevažanjem vojne materjale v Afriko. Posebno je bilo paziti, piše De Bono, da ne bo nikomur nič sumljivega, da se vse pripravi kolikor mogoče tajno.

Mussolini in De Bono sta napravila skupni načrt kako se bo s podkupovanjem abesinskih poglavarjev zanetilo nemir v Abesiniji.

"Razpad abesinskega cesarstva, ne bo težko delo, sem obvestil duceja... Mnogi rasi so nezadovoljni... S podrezanjem posameznih poglavarjev bomo dosegli pobuno proti negušu, vsled česa bo zgledala naša intervencija potrebna... Rekel sem mu, da bo tu potrebno mnogo denarja. Mussolini mi je na to odgovoril, da velikih svot denarja ne bo manjkalo."

Natančno pripoveduje Maršal De Bono, kako so se takoj lotili tega dela, da podtaknjejо čistihlepnost rasov in da se k temu pripomore z denarjem, mnogim denarjem, pa bo razdor v državi. Njegovo prizadevanje je rodilo uspeh

"Uspelo mi je tako, se hvali De Bono, podkupiti kakih 200.000 ljudi v vrstah neprilja."

Knjiga ne govori o vseh tajnostih uspeha italijanske vojske in tudi ne, zakaj je bil odstavljen De Bono in je prevzel njegovo mesto Badoglio. O tem se v knjigi direktno ne piše, vendar De Bono indirektno pove, kako so maršal Badoglio, minister kolonije Lessona in tajnik ministrske stranke Starace ter ministrstvo korporacije in lealstva otežavali njegovo akcijo.

Naj citiramo nekatere stvari:

S zadržanjem delavcev, ki mu jih je stranka in ministrstvo korporacije poslalo v Afriko, De Bono ni bil zadovoljen. O tem piše takole:

"Tajnik stranke se mi je pritožil radi mnogih tožb delavcev vsled slabega postopanja z njim. Obiskal sem delavce ter se uveril, da so bile te delavske pritožbe neopravičene. Bil sem besen vsled tga..."

Dne 29 oktobra je poslal De Bono Mussoliniju sledečo brzojavko:

"Navsezadnje smo prišli do kraja naših nezadostnih sredstev. Zasedsti v naprej vzbočeno linijo kot je ona izmed Asmare in Makaleja, neprestano ogrožena od njenega desnega boka, v eni zemlji, v kateri osem mesecev obleganja nimamo nič, absolutno nič, to je zadeva ki čakka kosa onih, ki še imajo glavo na vratu. Smatram za dolžnost, da vam to javim in da vas opozorim na nedostatke in pomanjkanje sredstev, brez kako vam to predlaga Lessona ali pa sam Badoglio."

De Bono vodi vojno v Afriki, ali šef generalnega štaba in minister kolonije imajo svojo politiko. Pošljejo De Bonu kar se jim zdi potrebno. Mussolini je izračunal, da De Bono več kriči, kot je potrebno pomoči.

V brzojavu 18 oktobra toži De Bono Mussoliniju, da mu premanjkuje bencina.

"Naše zaloge bencina bodo zadostovale ko-

TE DNI IZIDE PRVI SLOVENSKI IZSELJENSKI

KOLENDAR

v Južni Ameriki za leto 1937

Obsegal bo 160 strani z vsemi potrebnimi nasveti, kako se napravi vpoklic itd., itd., ter bo vseboval tudi članke o gospodarstvu in zdravju ter druge leposlovne črtice raznih sotrudnikov. Obenem pa bo Kalendar bogato ilustriran s slikami od tu in iz domovine.

Narečite ga lahko naravnost na uredništvu Slov. tednika kakor tudi pri vseh naših zastopnikih.

CENA \$ 1.50; po pošti 30 cent. več.

Utrinki iz naše nove domovine

ČEHOSLOVAKI V ARGENTINI

Piše Prostoslav Savinjski

Najmarkantnejše zrealo Stachove duševnosti je bila njegova ogromna knjižnica. Obsegala je kakih 3000—4000 del v najrazličnejših jezikih, kot sem jih navedel poprej. Beletrije skoro ni bilo v njej, pač pa dela sociološke in statistične vsebine. Poleg tega je bil Stach naročen na nebroj revij in časopisov v raznih jezikih. Za knjige in časopise je izdajal mesečno okrog 200 pesov.

O pokojnem cesarju Franc Jožefu I so svoječasno krožile vesti, da je bil tak starokopitnež in strahopetnež, da nikdar ni sedel v kak avtomobil. Edinole konjskim mišicam je zaupal svoje maziljene kosti. Sličen pojav konservativnosti nam je podal pokojni Stach. Nikdar v življenju ni napisal besedice na pisalni stroj, dasi smo mu soproga, nečak in jaz večkrat prigovarjali, da si ga kupi; saj je bil takrat v tako ugodnem gmotnem položaju, da bi si bil lahko kupil vsak mesec enega.

L. 1913 je hrvatski sabor v Zagrebu imenoval tročlansko komisijo, da gre proučevati gospodarske in socialne razmere v Argentini. Imenovani komisiji je hrvatski sabor odglasoval mastne tisočake za potne stroške in tako je prispela v Argentino trojica; odvetnik Dr. Janda, vseučiliški docent Dr. Stražnicki (poznejši jugoslovanski poslanik v Argentini) ter katoliški župnik Zagorac iz Koprivnice v Podravini, ki je pozneje odpadel od katol. cerkve ter ustanovil starokatoliško cerkveno občino na Hrvatskem. S Stachom so bili v par dneh neločljiva štiriperesna deteljica. Za primer kako je bilo takrat življenje v Buenos Airesu po ceni, naj navedem, da so vsi trije delegatje stanovali v precej luksurioznem hotelu "Majestic" na Avenidi de Mayo ter plačevali za vso obskrbo po pet pesov na dan. Argentinske probleme pa so najživahneje reševali ob večerih v glasoviti pivnici "Anes Keller" ob šumečem pivu, kjer sem se maj še za dva meseca, izvzemši bencin za letalec."

Iz tega zgleda, da se je generalni štab odločil za hitrejše prodiranje in je poslalo novega generala Badoglio in da je obenem v večji množini pričelo dostavljati vojake in vojni material. Cel mesec se je Badoglio pripravljal za nadaljno prodiranje in ves ta čas so prihajali parniki preobloženi z vojaki in strelivom. Badoglio je hotel izvesti silovit in končni udar. Vse to je v knjigi precej dovršeno opisano.

Za vojno idejo z Abesinijo je prišel pravzaprav De Bono. On je izzval invident v Ual-Uala. On je pripravil vse potrebno za pričetek vojne operacije. On je podkupil rase in zanesel zmedo med abesinsko ljudstvo. To je bilo glavno in največje delo.

Čitatelji in čitateljice! Ali se bomo kaj naučili iz tega. Slovenski tednik je sproti o vsem tem pisal, dasi se je mnogim bolj "modrim" zdelo, da pretiravamo.

Morda bomo nekega dne razočarani tudi na Balkanu? Slovenski tednik je že pisal o pripravah od strani Italije.

Samo če bomo brez ovinkov gledali resnici v obraz, ne bomo nikoli razočarani!

pisec tega članka tudi parkrat udeležu nju udeležu. Tudi po prv. banko se je delegacija povzela vedečinsko turnejo. Ker je bilo das po zimi, so tamonju mnogostevni uammatinski eakarerji obnovani s prostim casom ter prirejani sumne bankete starokrajski delegaciji. Drugace pa ni bilo od tega obiska zalibog vidnega uspeha (ki bi ga bila gotovo pokopala kmalu nato sledeca svetovna vojna) razen ako upostevamo, da je najnadarnejši od te trojice Dr. Janda kmalu po povratku obelodanil prekrasno knjigo o Argentini, ki je edinstvena v hrvatski literaturi, (kakorsne Slovenci zalibog nimamo) in ki je se danes vredna, da služi kot nekak "vademecum" vsakemu jugoslovanskemu izseljencu, izvzemski statistične podatke, ki se v tako mladi deželi kot je Argentina v 23 letih kajpak močno spremenijo.

Pokojni Dr. Stach je imel dragoceno sprehajalno palico, ki je imela kot držaj srebrno glavoglasovitega češkega vojskovodje Žižke, ki je bil na eno oko slep. Stach bi te palice ne bil prodal za noben denar na svetu, povsodi kamor je šel, po danvi in po noči je bila njegova zvesta spremljevalka. Često mi je zatrjeval, da ako bi prej umrl kot jaz, ostane palica meni v prijateljski spomin. Ko sem par mesecev po smrti obiskal njegovo vdovo mi je zatrjevala, da je bila palica izginila iz zapuščine. Moral sem se zadovoljiti z nekaterimi knjigami za spomin. Nekoč se je dogodilo, da smo bili omenjena hrvatska delegacija, Stach in jaz v "Anes Keller", kjer smo pozno v noč reševali gospodarske probleme pri pivu in whisky-ju. Ko smo se razstali, sem opazil, da je bil Stach močno "okajen" zato sem poklical izvoščak, da naju je potegnil na Stachovo stanovanje v Calle Anchoris 215. Nesreča je hotela, da je Stach v vozu pozabil palico z Žižkovo glavog. Tako mu je bilo hudo drugi dan, da je skoro jokal. Uvrstil je oglase v razne buenosaireške časopise, da kdor mu povrne palico, ga nagradi s 30 pesi. In res se je po treh dneh oglašil kočijaž s palico in Stach kavalir kakoršen je bil, mu je brez oklevanja izplačal 30 pesov.

Takole l. 1915 je bil Stach imenovan podravnateljem argentinskega državnega pokojninskega zavoda. To je bila službica, ki je donajala kosmatih 2000 pesov mesečno. Stach se je preselil v Calle Charcas v bližino današnje Fakultete narodnogospodarskih ved (da mu je bila na razpolago bogata knjižnica imenovane fakultete) ter si omislil gransenjorsko življenje. V prvi vrsti se je poogledal po sposobnem tajniku, ki ga je tudi našel v osebi upokojenega češkega učitelja Pulkrábka. To vam je bil original ta Pulkrábek! Mislil si je, ako se da na Češkem s 60 leti upokojiti bo napravil v Argentini še Ameriko. Pa je seveda ni napravil. V čeških krogih so mu naredili naziv "rukulíbka", ker je skoro vsako osebo pozdravljaj z "roko poljubljam", kar se je seveda v demokratični Argentini marsikomu priskutilo. Pa ni nič pomagalo, dasi so ga nekateri opozarjali na to. Vzgojen v stari Avstriji v tistem suženjskem miljeju, ko je bila žena vsakega feldvebla že "milostna gospa". Ali to zaslugo je imel, da je Stachu vzorno uredil njegovo knjižnico.

Ko se je po vstopu Severoameričanov v svetovno vojno vedno očiteje jela izoblikovati zma-

ga zaveznikov, je začel gojiti Stach velike nade, da postane v Argentini prvi zastopnik češko-slovaške republike, ki se je jela prikazovati na obzorju. Prav gotovo bi se bile te Stachove sanje tudi uresničile, da ga ni prej pokosila smrt, kajti prvi ministrski predsednik na Češko-slovaškem je bil Dr. Kramař Stachov ožji rojak in sošolec.

Za veliko noč l. 1918 sem prispel v Bs. Aires z več mesečnega poslovnega potovanja po Patagoniji. Moja prva pot je bila k Stachovim. Na velikonočno nedeljo smo poleteli v Tigre. Ko smo v neki vrtni restavraciji obedovali, je Stach pri juhi naročil steklenico whisky-ja. Pomešal je zvrhan kozarec tega jedkega žganja z juho. Ubogi Stach! Žal mi ga je bilo. Videl sem, da se pogreza, vedno globlje v pijačo. Ta dan je bil izredno dobre volje, in ob takih prilikah tako dovtipen in duhovit, da je njegovo govorjenje bilo pravo žuborišče modrosti. Eden izmed zadnjih pogovorov tega dne, se je sukalo okoli neke mladenke iz znane češke rodbine, ki jo je zapeljal neki brezvestnež. Prav v slogu starorimskih modrijanov je glosiral Stach ta slučaj z besedami: "Kaj hočete, nedolžnost spada k onim izgubljenim predmetom, ki ga najditelj nikdar ne vrne". Ta dan sem ga videl zadnjič v življenju...

Na poslovnem potovanju po Patagoniji. Julija meseca 1918 v Comodoro Rivadavia. Ob 10 zvečer mi prinese natak v sobo brzojavko, ki mi jo je poslala žena. "Stach umrl. Mrtvoud. Pogreb jutri ob 16." so bile lakonične besede. Žena v svoji naivnosti ter nepoznanju argentinske geografije je pač mislila, da bom prišel na pogreb, da je Comodoro Rivadavia kake 4 ure z brzeem, ne pa 5 dni z ladjo. V "La Prensa" in "La Nación" sem pozneje čital prav to plo pisane nekrologe o pokojnem Stachu. Na Chacariti so ga zagrebli prav blizu krematorija, za nagrobni spomenik se je med znanci zbiralo, prispeval sem kar je bilo v mojih močeh. Danes je kamen gotovo že porušen in truplo prekopano. "Sic transit gloria mundi!"

(Dalje prihodnjič)

Ruska klinika za vse bolezni

Za venerične bolezni spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost razpolaga klinika s posebnim konzultorjem, kateri se nabaja pod Razpolaga z 10 specializiranimi zdravniki za razne bolezni

vodstvom poznanega specialista za navedene bolezni Dra. A. IZAGUIRRE-a.

Ženske se sprejemajo v posebnih prostorih s posebnim vhom in posterežene po gospej Dr. Matildi Krasting, katera se je diplomirala v Rusiji, v Parizu in Buenos Airesu. — Imamo zdravnike specialiste za vse vrste bolezni. — Žarki X, laboratorij, Električno zdravljenje.

Za bolnike iz notranjosti imamo rezervirane sobe (kakor za ženske, tako tudi za moške) s posteljami. Cena od 1 \$ dalje dnevno.

Dajemo nasvete pismenim potom, za mali honorar.

Zdravniški pregled za vsakovrstne bolezni \$ 3.—

Ordiniramo: od 9—12 i 15—21. V nedeljah in praznikih od 9—12.

GOVORI SE SLOVENSKI.

SUIPACHA 28

Iz Jugoslavije

DELAVSKA ZBORNICA ZA URE- DITEV SPLOŠNEGA POKOJ- NINSKEGA ZAVAROVANJA V DRŽAVI

Na zasiedanju v nedeljo je bila spre-
jeta obširna resolucija.

V zvezi s široko zasnovano akci-
jo, ki so jo v zadnjem času podvze-
le razne nameščenske in delavske
skupine za ureditev splošnega po-
kojninskega zavarovanja v državi,
je včerajšnja skupščina Delavske
zbornice na predlog predsednika
Zveze društev zasebnih nameščen-
cev Joška Zemljiča sprejela obširno
resolucijo, ki naj jo uprava DZ do-
stavi vsem odločujočim instansam in
ki obsega naslednje zahteve:

Konferenca odposlancev vseh na-
meščencev v državi, ki se je vršila
13. septembra v Zagrebu, je izra-
zila enotno zahtevo, da se razširje-
nje pokojninskega zavarovanja za
zasebne nameščence ne sme več od-
lašati. Nobenega zadržka ni več, da
minister za socialno politiko in na-
rodno zdravje izkoristi pooblastilo,
ki mu ga daje § 89 finančnega zaka-
na za leto 1936/37, in da izda izvršil-
no naredbo, s katero se pokojnin-
sko zavarovanje za nameščence raz-
širja na vso državo. To zavarovanje
naj izvajajo samostojni pokojninski
zavodi v Ljubljani, Zagrebu, Beo-
gradu, Sarajevu in Novem Sadu in
kjer obstoje za to potrebni pogoji in
žele to interesenti, še v drugih cen-
trih države. Z razširitvijo ne smejo
biti tangirane pravice, ki so si jih
zavarovanci že pridobili pri obstoje-
čih pokojninskih fondih posameznih
gospodarskih podjetij. Vsi taki fon-
di naj se s posebno naredbo izloči-
jo iz imovine podjetij in naj se for-
mirajo v samostojna pravna telesa.
Njihova imovina naj se iz sredstev
posameznega podjetja dvigne na o-
no višino, ki je na matematični bazi
potrebna v kritje vseh obstoječih
obveznosti podjetja do njegovih u-
službenecv. Za primer likvidacije
kakega podjetja se morajo iz nje-
gove aktive predati pokojninskemu
fondu vsi zneski, ki so potrebni, da
se nameščencem pridobljene pravi-
ce zagotove.

Takoj po razširitvi zakona o po-
kojninskem zavarovanju uslužben-
cev na vso državo naj se preide k
novelizaciji tega zakona s tem, da se
s pooblastilom v finančnem zakonu
krog zavarovancev razširi na vse
nameščence, ki spadajo pod obrtni
zakon, in da se skrajša po seda-
njem zakonu določena 40 letna ča-
kalna doba, potrebna za dosego ren-

te. V smislu danih pooblastil v finančnem zaka-
nu naj se hkratu izvede zavarovanje delavcev
za starost, onemoglost in smrt. Pri tej priliki
naj se iz tega zavarovanja izločijo vsi zasebni
nameščenci, ki bi po novelizaciji sedanjega po-
kojninskega zakona pripadli zavarovanju pri
predvidenih samostojnih pokojninskih zavodih,
oziroma naj se njih evidenca in nabrana pre-
mijska rezerva vodi in opravlja ločeno od osta-
lih zavarovancev, tako da preidejo prizadeti za-
sebni nameščenci ob izvedbi novelizacije brez
težkoč k pristojnim pokojninskim zavodom.
Osnuje naj se zakonsko obvezno zavarovanje za
primer brezposelnosti, v katero naj v zadostni
meri prispevajo država, občine in delodajalec.
Dokler se v osnovah ne reformira zakon o za-
varovanju delavcev, naj se takoj izvede terito-
rijalna razmejitev in obveznost članstva pri za-
sebnodruštvenih bolniških blagajnah in naj se
za te blagajne uvede najširša samouprava s po-
sebnim nameščenskim odsekom pri Osrednjem
uradu za zavarovanje delavcev.

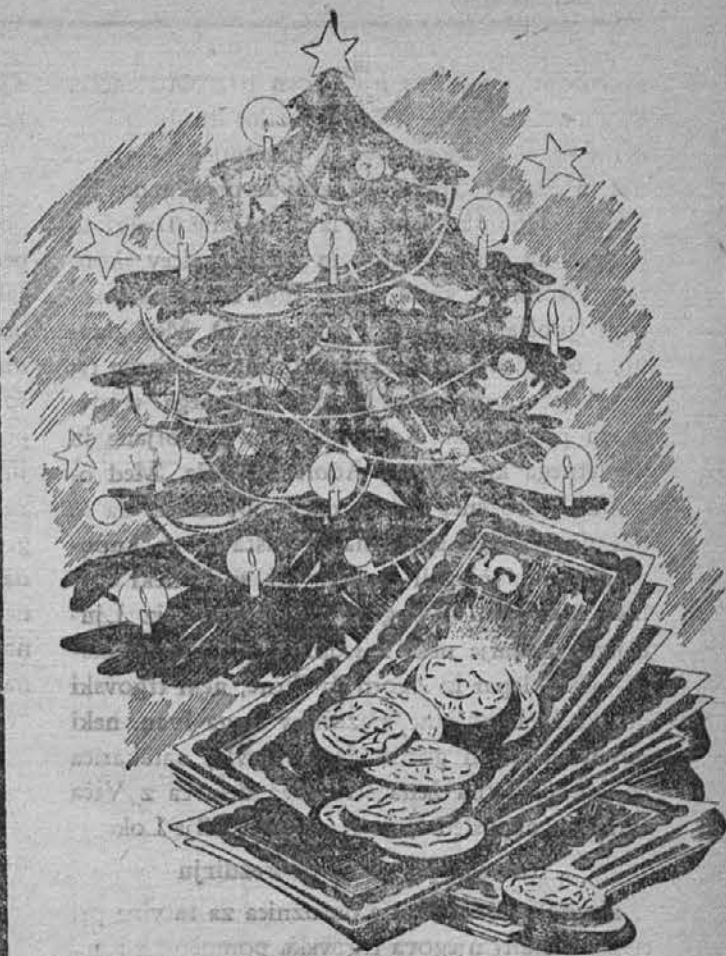
Z ozirom na vladajočo brezposelnost naj se z
naredbo skrajša delovni čas za vse delavce na
40 ur tedensko, za vse nameščence po pisar-
nah, industrijah, denarnih zavodih itd. pa na
36 ur. Banska uprava naj izda novo, že priprav-
ljeno uredbo o odpiranju in zapiranju trgov-
skih in obrtnih obratovalnic in naj pri tem upo-
števa vse zahteve nameščencev. Zaradi lažje in
izdatnejše kontrole, ali se zakon o zaščiti de-
lavcev in vse socialne naredbe kraljevske vla-
de tudi pravilno izvajajo, naj se Inšpekcije de-
la kar najbolje usposobijo za vršitev svoje na-
loge, predvsem pa naj se jim zagotove izdatnej-
ša sredstva in naj se število njihovega nameš-
čenstva poveča. Nemudno naj se zakon o mini-
malnih mezdah izvede v obliki okvirnega zaka-
na. Z vsemi sredstvi naj se pospešujejo kol-
lektivni dogovori odnosno pragmatike med de-
lodajalec in strokovnimi organizacijami, pri
čemur naj se zastopnikom delavstva in nameš-
čenstva nudi kar najizdatnejša zaščita. Kar se
tiče novega osnutka rudarskega zakona, ki De-
lavski zbornici še ni bil poslan v izjavo, je tre-
ba najodločneje ugovarjati vsakemu poslabša-
nju zakonskih določil o službenem razmerju ru-
darskih nameščencev. Namesto delitve social-
ne zaščitne zakonodaje po raznih zakonih naj
se izvede koncentracija delovnega prava v
enem zakonu.

Pri vseh Delavskih zbornicah naj se ustanove
odbori nameščenskih delegatov, ki naj imajo
svoje skupno predstavništvo v nameščenskem
odboru centralnega tajništva delavskih zbornic
v Beogradu.

17 mladih pred sodniki

Ljubljana, 3. novembra.

Danes so vrata razpravne dvorane št. 79. ves
dan zaprta za javnost. Pred malim kazenskim
santom, ki mu predseduje s. o. s. Ivan Brelih s
prisodnikoma gg. Gorečanom in Kobalom, se
zagovarja 17-članska družba mladih fantov, ki
so v ljubljanskih trgovinah pri Josipu Zlati in
Ivanu Pezdirju kradli raznovrstno blago in ga
po svojih pomočnikih, ki z njimi vred sedijo na
zatožnih klopeh, razpečavali naprej in krili z iz-
kupičkom svoje privatne potrebe. Razprava se

PRIBLIŽUJEJO SE BOŽIČNI PRAZNIKI IN NOVO LETO

Denarna nakazila "potom brzojava" preko Banke
de Boston, prinese srečo in zadovoljstvo Vašim dra-
gim za bližajoče se praznike.

Odposilana svota bo dostavljena v gotovini približno
v 6 dneh na domu naslovljenca brez vsakega stroška
ali odbitka. Pozneje Vam dostavimo povratno potr-
dilo z lastnoročnim podpisom prejemnika in z ozna-
čenim dnevom izplačila.

V našem

Boste dobili uradnike Jugoslovana, ki Vas bodo hitro
in uljudno postregli. Uradne ure so od 9 do 18 ure;
ob sobotah od 8½ do 11 ure. Pismenih nalog bo izvr-
šen še istega dne.

THE FIRST NATIONAL BANK OF BOSTON

FLORIDA 99

PUEYREDON 175

Av. Gral. Mitre 301 (Avellaneda) — Córdoba 1223 (Rosario)

POVERJENJE! ZAUPNOST! SIGURNOST! BRZINA!

vrši tajno zaradi mladoletnosti nekaterih ob-
tožencev, med katerimi je celo neki komaj 18-
letni učenec trgovske šole. Vsi ti mladoletniki
in tudi nekateri drugi, ki z večine sploh še ni-
kdar niso bili kaznovani, niso delali iz lastne
pobude, temveč so bili pod vplivom zlasti dveh
obtožencev, katerega se zaradi groženj niso mo-
gli več otresti in kreniti na pošteno pot, ko so

že enkrat skrenili z nje. Eden teh obtožencev, ki mu obtožnica — državni tožilec dr. Julij Fellah — očita zločinstvo in prestopnik prikrivanja in izsiljevanja, je 30-letni že predkaznovani samski mehanik Joško P. iz Ljubljane. Drugi, ki je imel na družbo tatov in razpečevalcev skoro prav tolikšen vpliv, pa je tudi že predkaznovani ljubljanski knjigovez Janko O. Med glavnimi obtoženci našteva obtožnica 25-letnega trgovskega pomočnika Huga, 18-letnega trgovskega pomočnika Karola, oba iz Ljubljane in 27-letnega knjigoveza Adolfa z Viča. Med ostalimi obtoženci, katere dolži obtožnica, da so ukradeno blago sprejemali v zastavo, ga kupovali in ga pomagali razpečavati, so še neki oženjen zasebnik in trgovski pomočnik iz Ljubljane, nadalje neki zastopnik iz Zgornje Šiške, neki klepar iz Zgornjih Pirnč, neki trgovski potnik iz Ljubljane, Pezdirjev sluga Ivan, neki kovinotiskar in gostilničarka Pavla, natakarička Milka, 63-letna žena strojnega delavca z Viča Jerica in naposled šofer Rudi iz Škoflje Loke.

Tatvina pri Zalti in Pezdirju

Najbolj obremenjuje obtožnica za tatvine pri trgovcu Zalti njegova trgovska pomočnika Karla in Huga, ki sta kradla vse, kar sta mogla v trgovini najti vrednega za razprodajo pod roko in pač tudi to, kar so jim naročili in zahtevali od njih Joško, Janko Gregor in šofer Rudi. Te dolži obtožnica, da so oba trgovska pomočnika zavedli k tatvini pri Zalti in obenem še Pezdirjevega slugo. Karel je kradel več mesecev lani, zlasti pa še letos, nekaj malega manj pa tudi Hugo. S krajo, ki sta jo vršila v neopaženih trenutkih, sta oškodovala svojega gospodarja za nad 7.000 Din. Pri Pezdirju pa je kradel trgovski pomočnik Zvonimir in pomagal mu je sluga Ivan. Nakradla sta veliko količino bencina, masti, toaletnih potrebščin in sladkarij, pa še kave in raznih delikates. Trgovca je odškodovan za okoli 6.000 Din.

Skladišče ukradenih stvari

je bilo v delavnici Janka O. v Vegovi ulici, mnogo plena pa je bilo spravljenega tudi pri obtoženkah gostilničarki in natakariči, ki sta tudi kupovali za svoje potrebe pri Zalti nakradeni jedilni pribor. Kakor pravi obtožnica, je imel še največ vpliva na zapeljane tatove Joško P., ki se ni strašili niti groženj proti njim, samo da je prišel do blaga. Tako je Karlu N. grozil, da ga bo za njegova dejanja ovadil policiji in tudi njegovemu gospodarju samemu. S tem je Karla prisilil, da je kradel še naprej, dasi mu ni bilo več po volji. Če pa ni šlo niti s pretnjami, je poskusil z zvijačo in obljubami, ki jih pa ni izpolnjeval. Nekoč je poslal namesto obljubljenih čevljev v paketu samo kamenj. Izsiljevanje pa potrjujejo tudi pisma, ki so namestu tatovom prišla v roke trgovca. Zalte. Janko O., ki je dal svojo delavnico na razpoago za skrivališče ukradenih stvari, pa je podpiral dobro voljo svojih zapeljancev s tem, da jih je vozil z avtom na izlete, bencin pa so seveda črpali iz Pezdirjevih zalog.

Državni tožilec dr. Fellaher je v razlogih obtožnice naglasil, da kaže nad 12 tipkanih strani obsegajoča obtožnica zelo žalostno sliko današnjega življenja in ravnanja mladine in je verna priča, da najdemo dandanes vedno manj poštenih uslužbencev. Oškodovana trgovca sama niti ne moreta navesti natančne količine blaga, ki jima je bilo pokradeno, oba pa se stri-

njata, da jima je moralo precej zmanjkati v tako dolgem času.

Kaj pravijo obtoženci

Vši obtoženci so že v preiskavi priznali svoje pogreške, zatrjevali pa so, da so bili k temu zapeljani od drugih soobtožencev, kakor je navajala obtožnica. Kaže, da so ti obtoženci najprej dobro premišljeno pripravili nekaj pomočnikov z nagovarjanjem in obljubami, katerim so se naposled tatovi uklonili in postali s tem pravzaprav le orodje svojih zasnovateljev, ki so jim po tatvinah še pomagali pri razpečavanju in prikrivanju in so jih naposled še tiščali z grožnjami in obljubami tesno v svojih kleščah, da se ne bi premislili in pustili svoje nepošteno delo. Olajševali so jim delo verjetno tudi na ta način, da so prihajali k njim kar v trgovino in na mestu izbirali blago po svojih potrebah in željah.

V teku dopoldanske razprave ni utegnil predsednik senata zaradi tesne povezanosti vseh dejanj in izredno velikega števila obtožencev zaslišati niti polovice obtožencev, ki jih zagovarjajo poleg drugih dr. Kandare, dr. Žužek in dr. Pegan.

Razprava je trajala ves dan

s kratkim opoldanskim premorom. V teku popoldanske razprave je predsednik senata zaslišal še ostale obtožence, nato pa je šele okrog 17. ure prešel na zasliševanje pozvanih prič. Prvi je bil zaslišan trgovec Zalta, ki je povedal, da po knjigah sodeč trpi okrog 50.000 Din škode. Nekoč je prejel anonimno pismo, v katerem mu je neznana oseba ovadila, da se vrše v njegovi trgovini obsežne tatvine in da ji je tudi znano, katere osebe so pri tatvinah udeležene. Proti nagradi 10.000 Din da mu je pripravljena izdati imena teh oseb. G. Zalta pa te umazane ponudbe seveda ni sprejel in jerajši s pismom odse na policijo. Zaslišan je bil dalje trgovec Pezdir, ki je svojemu nepoštenemu pomočniku vse odpustil, tem lažje, ker ima že skoro vso škodo poravnano od strank, ki so kupovale pri njem nakradeno blago in je policija pravočasno poskrbela, da so mu te stranke škodo povrnilo. Svojega pomočnika je sprva poznal kot zelo resnega in vestnega delavca, s katerim

so bile stranke izredno zadovoljne, dokler ni zašel v slabo družino. Neka priča, vajenec pri nekem ljubljanskem tapetarju, je izpovedal tudi zanimivo okolnost, kako mu je eden izmed Zaltinih pomočnikov v skladišču prodajal vzmeti in sam kasiral denar, na to pa ga spuščal skozi vrata skladišča na prosto, "da ne bi v trgovini oviral prometa."

Šele okrog 19. ure je predsednik senata prešel na čitanje sodnih spisov. Razprava bo torej trajala pozno v noč in ni izključeno, da bo sodba izrečena šele naknadno.

Dr. Enrique Daniel Dauge

Zobozdravnik

Sprejema vsak dan izven četrtkov
od 14 do 19 ure

PALPA 2584 — U. T. 73-1900 — Bs. Aires

17KTIŠENA BABICA

FILOMENA BENEŠ DE BILIK,

diplomirana na univerzi v Pragi in v Buenos Airesu. Zdravi vse ženske bolezni.

Sprejema tudi noseče

v popolno oskrbo

Ordinira od 9 ure zjutraj do 20 ure zvečer

LIMA 1217, I. nadstr.

U. T. 23 Buen Orden 3389 — Bs. Aires

Franjo Huspaur

F. QUIROGA 1441 — Na Doek Suda

SLOVENSKA LEKARNA

Vam nudi najboljša zdravila po niski ceni, kakor tudi brezplačne nasvete. Zelo lezno vino po tri pese steklenico. Pošljamo tudi v notranjost republike. Priporočila se

ANA CHRPOVA

Slov. babica

dipl. v Progi in Bs. Airesu, z večletno prakso v praški porodnišnici ter v tuk. bolnici "Rawson", se priporoča vsem Slovenkam. — Sprejema penzionistke iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. — Postrežba prvovrstna.

Entre Ríos 621

U. T. 38 Mayo 8182

ZOBOZDRAVNICA

Dra. Samoilović de Falicov

in FELIKS FALICOV

Sprejemata od 10 do 12 in od 15-20 ure

DONATO ALVAREZ 2181

U. T. 59 - 1723

Trelle: 2534

Ako hočete biti zdravljeni od vestnega in odgovornega zdravnika

zatecite se k

Dr. A. GODEL

Specijalisti za sigurno in hitro zdravljenje — **Blenoragije - Kapavca**
AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE
PO FRANCOŠKIH IN NEMŠKIH NAČINIH

Krvne in kožne bolezni

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specijalisti za pljučne, srčne, živčne in reumatične bolezni.

ZARKI X — DIATERMIA — ANALIZE

GOVORI SE SLOVENSKO

Sprejema se od 9. do 12 in od 15 do 21.

CALLE CANGALLO 1542

PRIMORSKE VESTI

ARETACIJE V LADJEDELNICI "SAN MARCO" V TRSTU

Trst, novembra 1936. — Nedavno je bilo aretiranih v ladjedelnici "San Marco" v Trstu več delavcev, češ da delajo komunistično propagando. Po plakatih, ki so te dni bili nalepljeni v ladjedelnici, so delavci izvedeli, da so bili njihovi tovariši Bruno Najcan, Luigi Gelli, Nino Luisa, Carlo Scizza in Antonio Tome konfinirani vsak na pet let, da sta bila Savano Tenente in neki Emeraci obsojena na štiri leta zapora, Ernesto Ghersiglia pa da pride pred posebni tribunal.

OBETA SE NOVA AMNESTIJA

Po Julijski Krajini krožijo vesti, da se zopet pripravlja amnestija. Mussolini sam da je izjavil, da je preveč ljudi po ječah. Kot povod bi izbrali slavnostni dan, ko bo italijanski kralj kronan za cesarja fašističnega imperija. Drugi pa trdijo, da je prestolonaslednikova žena zopet v drugem stanju in da bodo proglasili amnestijo, ako se bo rodil sin.

LETALEC KRIŽAJ PADEL NA ŠPANSKEM

Vsem je gotovo še v spominu, kako je pred štirimi leti pristal na letališču v Ljubljani mlad avijatičar z italijanskim vojnim letalom. Bil je to Jožef Križaj, doma iz Koprive na Krasu, ki je kot rezervist pri avijatiki uporabi priliko in dezertiral z letalom v našo državo. Letalo so vrnilo Italiji, Križaj pa je moral več kakor dve leti okusiti grenkobe konfinacije. Pozneje se je lahko svobodneje kretal in je dovršil tudi trgovski tečaj.

Pred poldrugim mesecem pa je na tiho zapustil svoje tovariše emigrante v Jugoslaviji in pohitel na špansko bojišče, da se tam meri z italijanskimi fašističnimi letalci, ki so podpirali uporniške čete. V Albaceti je imel kvartir, odkoder se je skozi tri tedne dan za dnem dvigal v zračne višine in bruhal ogenj nad sovražnika. 21. dan pa je doletela tudi njega nesreča. Zadet od sovražnih krogel, je njegov aeroplan zgorel. Križaj se je lahko še spustil s padalom na tla, toda zaneslo ga je na sovražno črto. Ujeli so ga in kmalu tudi ustrelili. Še preden so mogli iznoslovati zamenjavo.

Še nredno je prišla vest, da ni Križaja več med živimi, so ga spoznali njegovi tovariši in prijatelji na Paramontovem filmu, ki je kazal slike s španskega bojišča. Videli so, kako pada neki letalec od gorečega letala, kako ga aretirajo uporniški vojaki in ga peljejo v odprtem aytu v zapore. V letalu, čigar obraz je bil ves črn od dima in saj, so v svojo grozo spoznali Jožefa Križaja.

Križaj je rojen v Koprivi 13. maja 1911, a dezertiral je iz Vidma 25. VI. 1932. leta.

Slava njegovemu spominu, padel je junaško v boju za svoje in naše ideale!

ARETACIJE IN OBSDRE

zaradi ilegalnega bega čez mejo so postale v zadnjem času snet nogosteše. V preteklem tednu je bil pred gorškim sodiščem zaradi takega prestopka obsojen 25letni Anton Nardin iz Vrtočbe in sicer na šest mesecev zapora in 4.500 lir denarne kazni. Očividno je moral biti obtožen še nečesa drugega, ker izreka sodišče zaradi običajnih begov v inozemstvo 1. epa dva do tri me-

sece zapora in do 2.000 lir globe. Isto sodišče pa je oprostilo 16letnega Tugomira Srebrničja iz Solkana, ki je bil obtožen zaradi enakega prestopka. Karabinjerji so v teh dneh prijaviili sodišču iz enakih razlogov 21letnega Radoslava Klanjščka iz Šempasa, 31letnega Josipa Kobala in 21 letnega Cirila Mugerla od Sv. Lucije, ki jima je uspelo v bližini Godoviča odnosno čez Črno prst zbežati na drugo stran meje. Pač pa so v Podbrdu aretirali 40letnega Josipa Erzečičja iz Šmartnega pri Kojškem, ki se je vračal nazaj v svojo ožjo domovino, odkoder je zbežal brez potnega lista šele pred mesecem dni.

MIHAEL ERŽEN UMRL V KONFINACIJI

V Santa Maria, v provinciji Potenza v Italiji je umrl Mihael Eržen, doma iz Bukovega pri Cerknem. Eržen je bil leta 1935 obsojen na 5 let konfinacije.

Slava narodnemu mučeniku Mihaelu Erženu!

NAGRADE ZA DVOJČKE

V zadnjem času so pričeli v okviru splošne akcije za povečanje števila porodov deliti posebne nagrade tudi materam, ki rodijo dvojčke. V Julijski krajini so bile doslej deležne ta-

kih nagrad samo slovenske matere. Tako so v zadnjih dneh prejele nagrade po 800 odnosno 600 lir družine Drnovšek v Anhovem, Gregorič v Renčab, Škapin pri št. iVdu na Vipavskem, Lapajne in Koder v Cerknem, Klanjšek v Mirnu in le ena furlanska družina na Gradiščanskem.

IVAN BUDIN IZ DORNBERGA UMRL

V Dornbergu pri Gorici so 30. oktobra položili k večnemu počitku g. Ivana Budina, bivšega podžupana, posestnika in upravnega svetnika vipavske železnice. Velika množica sorodnikov, prijateljev in znancev je s svojo udeležbo pri pogrebu dokazala, kako je bil pokojnik sploš-

DR. M. CARBALLO

Zunanje bolezni: Koža, kri, in spolne bolezni. — Žarki X. in elektrika medicines. Prvi pregled brezplačno, če se predstavite s Slovenskim tednikom. — Sprejema od 11 do 12 ure in od 16 do 20.

SE GOVORI JUGOSLAVANSKO
LAVALLE 715 — Bs. Aires

RESTAVRANT — PARILLA

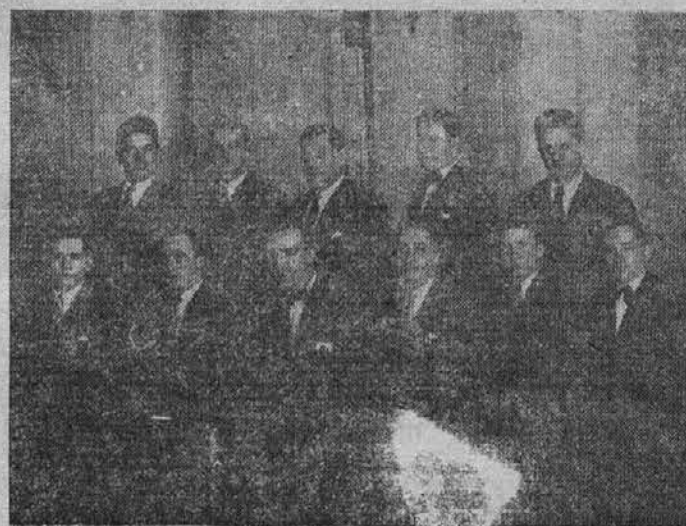
IN PIVO ZA DRUŽINE (FAMILIAR)

F I O R D E L L I

Pripravno za bankete — Poseben pokrit prostor na dvorišču.
Odprto čez dan in ponoči

Av. San Martin 2688 — U. T. 59 - 1656

Fotografija "LA MODERNA"

NOVOPOROČENI! Najboljši in najtrajnejši spomin je lepa in dobro izdelana povečana slika, ki vam jo napravi fotografija "LA MODERNA". Posebne cene z velikim popustom z ozirom na številno slovensko klijentelo.

Poštarne slike od \$ 5.— dalje ducat. Obiščete nas lahko vsak

Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji.

dan od osmih zvečer, tudi ob sobotah. — Ne pozabiti:

Fotograf: "LA MODERNA"

S. Saslavsky

Av. SAN MARTIN 2579

Telefon: 59-0522 Bs. Aires

Dr. J. HANN

NOTRANJEBOLEZNI — PREZGODNJE ALI ZAKASNELO PERILO
JAJČNIK — MATERNICA — BELI TOK — ŽELODEC — DROBOVJE —
OBISTI — SLABA KRI — ULTRAVIOLETNI ŽARKI.

Klici na dom: U. T. 47 Cuyo 7601 —

Tucumán 2729, esq. Pueyrredón

SPREJEMA OD 3—8 ZVEČER — PLAČEVANJE TEDENSKO ALI
MESEČNO.

Izdajajo: Slovenska prosvetna društva v Argentini.

Za pisanje odgovarja: Uredniški odbor.

Urejuje: Jan Kacin

no priljubljen. Za njim žalujejo soproga ter trije sinovi in hčerka, ki živijo v Jugoslaviji. Pokojnik bo ohranjen v blagem spominu.

DROBNE VESTI IZ NAŠE DEŽELE

— Velika tatvina je bila izvršena v Nemškem rutu. Iz zadružne mlekarne so tatovi odnesli 47 kg surovega masla, 680 lir v denarju in menice za 2700 lir, glasečo se na Laharnarja Franca.

— Na živinskih trgih v Julijski Krajini so cene živini sledeče: krave od 1200 lir do 1600, junice od 800 do 1200, prašički od 50 do 100 lir.

— Aretirance iz Ternija, ki so zbirali denar za špansko vlado, so postavili pred posebno sodišče, ki se je za časa obravnave in obsodbe preselilo v Terni. Pri zaprtih vratih je bilo obsojenih 5 delavcev na smrt, 25 delavcev pa na 30 let težke ječe. Proti njim so postopali na podlagi vojaškega zakonika, ker so vse tovarne v Terniju, kjer so obsojenci delali, pod vojaško kontrolo.

— Goriški prefekt je imenoval sledeča može za občinske svetovalce v Vipavi: za predstavnike delodajalcev: Postirja Joahima, Madalozza Alojzija, Turrija Herkula, za delavce pa: Ferjančiča Alojza, Kunto Rafaela in Bavčerja Franca.

— V Gorici se ne bo več vršila prodaja sena na znanem senenem trgu, temveč poleg živinskega trga za gradom, kjer je tudi postavljena tehtnica.

— 21letni Radislav Klanšček iz Šempasa je bil naznanjen goriškemu sodišču ker je bežal čez mejo. Ugotovili so, da je prekoračil mejo pri Godoviču.

— Karabinerji iz želina so aretirali blizu meje 26-letnega Piska Ivana iz Ponikev, ker je pritihtapil iz Jugoslavije precejšnjo količino kave in 80 cigaret "Vardar".

— Župan (podesta) hrenovske občine je podelil dva radio aparata šoli v Hruševju in šoli v Vel. Ubelskem.

— Aretiran je bil 30 letni Leopold Štamcar iz Komna ker se je upiral lovskemu čuvaju Andreju Zegi.

— 3 leta zapora in 2100 lir denarne kazni je dobil Zgubin Celestin, star 32 let iz Jamelj, ker je hotel okrašt Lavrenčiča N. iz Doberdoba, a je bil pravočasno odkrit. Pred sodniki se je zagovarjal, češ da je pomotoma prišel v Lavrenčičevo hišo, mislil pa je, da je pri Pepetu...

— Radi bega čez mejo je bil obsojen pred go-

riškim sodiščem 25-letni Nardin Josip iz Vrtojbe na 6 mesecev aresta in 4500 lir denarne kazni.

— Antonu žvoklju iz Mauč, očetu padlega sina v Abesiniji, je poslal tajnik fašistične stranke 600 lir kot posebno nagrado.

— 31 letnega Josipa Besednjaka iz Dornberga so aretirali in predali sodišču, ker je hranil v svojem vinogradu precejšnjo količino smodnika, ki ga je dobil iz starega razstreliva, ki je ostalo še od svetovne vojne. Oblastem ga je naznanil gozdni čuvaj Franc Šinigoj. Da se nad njim maščuje, ga je Besednjak obdolžil tatvine. Tako se bo moral pred sodniki zagovarjati poleg prekršitve o nabiranju vojnega materijala tudi še o lažnih izjavah.

— Za 5 dni je moral zapreti trgovino Josip Cej iz Šmihela pri Senožečah, ker se ni držal določenih cen.

— Aretirali so Ano Mohorič, ki je mati treh otrok, ker je dejala brigadirju na neko obtožbo, naj jo pustijo v miru. Dobila je šest mesecev zapora.

— Buljevca Ivana so aretirali ter odvedli v puljske zapore.

— Aretirali so: Logarja Antona kot smo že poročali in Rutarja Ivana, ki je star 26 let in Urbančiča Franjota, starega 25 let.

Restaurant "OSORIO"

Edino slovensko zbirališče

Lepi prostori, pripravno za svadbe
Vsako nedeljo ples.

GENE ZMERNE — Prenočišča po 70 cent.

Se priporoča lastnik

EMILIO ŽIVEC

OSORIO 5085

PATERNAL

KO RABITE ODVETNIKA za kakršne koli pravne nasvete, obrnite se na pisarno M. D. Hočevar, Traductora pública nacional, Calle Tucumán 586, Buenos Aires, U. T. 31-3168, ker se boste s tem zavarovali pred izrabljanjem ter ne boste padli v napačne roke. — Istotam se PREVAJAJO IN DOBAVLJAJO DOKUMENTI

Krojačnica

MOZETIČ

Nudi cenj. rojakom veliko izbero vsakovrstnega blaga za poletne obleke, kakor tudi perila in vseh drugih moških potrebščin.

SLAMNIKI

so na prodaj po cenah kakor jih ne dobite nikjer.

Prepričajte se!

Sebastjan Mozetič

BUENOS AIRES
5019 - OSORIO - 5025
(PATERNAL)

CASA "CASTRO"

ČEVLJARNICA — KNJIGARNA

Šolske in pisarniške potrebščine
Prodaja modnih čevljev po nizki ceni za
moške in ženske

TRELLES 2668 — Paternal

NAUČI SE PLESATI

"CALLEJA"

Prof. Arg., sprejema osebno v rezerviranih prostorih Zjutraj, popoldne in zvečer. —

Tango — Fox — Valc

— Zapateo Americano.

SUIPACHA y LAVALLE

Veliki zavod

RAMOS MEJIA

VENEREAS

ZDRAVNIKI SPECIJALISTI

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi.

Popolno moderno zdravljenje.

SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914)

KOŽA: Kronični izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki.

ZLATO ŽILO: zdravimo brez operacije in bolečin.

SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Cicarelliju.

ZIVČNE BOLEZNI: Nevrastenja, izguba spomina in šibkost.

REVMATIZEM: kila, naduha, gota. Šibkost srca zdravimo po modernem nemškem načinu.

PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča.

ZELODEC: upadel, raširjeni, kislina, težka prebava, bruhanje, rane.

ČREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka.

GRLO, NOS, USEŠA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin.

Popolno ozdravljenje \$ 30.—

Plačevanje po \$ 5.— na teden.

Náš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi SPECIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje.

Plaza Once Rivadavia 3070

Od 9—21 ob nedeljah od 8—12

RIVADAVIA 3070 PLAZA ONCE